https://romanianstampnews.blogspot.ro
joi, 2 noiembrie 2017

Defect de clişeu pentru care nu am nicio explicaţie

De mult timp mă preocupă câteva subiecte legate de modul de confecţionare a planşelor de tipar utilizate la imprimarea mărcilor poştale româneşti postclasice. De aceea consider foarte importante justificările aduse în spijinul modului de apariţie a defectelor de clişeu. În opinia mea, cea mai dificilă problemă în acest sens o constituie departajarea tipurilor de clişeu de potenţialele erori care se pot întâlni la aceleaşi clişee. Principiul l-am mai pomenit în articolele de pe blog şi are în vedere momentul apariţiei defectului de clişeu: pe timpul multiplicării/confecţionării formei de tipar (în acest caz vorbim de tipuri), respectiv după de forma de tipar a fost confecţionată şi introdusă în serviciu (iar aici vorbim de erori).

La un unicat obliterat al mărcii de 15 bani Paris am identificat un defect de clişeu pentru care nu am (deocamdată) o explicaţie şi voi continua să mă gândesc la modul de apariţie (în spiritul celor enumerate mai sus).

Aceasta este marca:

Şi acesta este detaliul cu defectul de clişeu:

Este vorba de linia albă, verticală, din stânga meandrului.

Dacă are cineva vreo idee îl rog să nu o țină pentru el.

luni, 30 octombrie 2017

10 bani "Paris": un clișeu atipic

Ajungând la zi cu răsfoitul licitațiilor "mari", am luat o pauză de navigat pe internet şi am reluat la verificat postclasicele de prin clasoare. Şi aşa am dat peste un unicat ştampilat de 10 bani "Paris" care pare că nu respectă regulile, microsemnele specifice valorii lipsind ori fiind aproape complet estompate. Click pe imagine pentru mărire.

Ce îi lipseşte desenului mărcii?
- prima literă A din ROMANIA are ambele picioare de lungime egală;
- meandrul din dreapta sus este aproape curat, având doar câteva puncte răzlețe de culoare;
- pe cercul alb al medalionului lipsesc liniile subțiri de culoare; există doar un singur punct mic de culoare aproximativ la ora 1:30;
- cadrul exterior vertical stâng al desenului este intact în jumătatea inferioară;
- nu există nicio linie de culoare în cadrul alb intermediar din colțul drept inferior.

Încă nu mă pot pronunța care este situația acestui clişeu. Mai am multe mărci de 10 bani de verificat şi voi vedea la final unde îl voi încadra.

sâmbătă, 14 octombrie 2017
Curiozități la circulația unor mandate
Cele două piese prezentate mai jos au fost vândute în urmă cu câteva luni pe două portaluri de licitație. Fiecare dintre ele are câte o particularitate care atrage amatorii de piese de istorie poştală.

Primul mandat (click pe imagine pentru mărire) a fost expediat în septembrie 1916 de la oficiul poştal Balaci către sergentul Prioteasa Marin din Regimentul 2 Artilerie. Se pare că destinatarul nu a fost găsit, deoarece pe marca fixă a mandatului s-a adnotat manual, cu cerneală, cuvântul "Retur". În plus de aceasta, mandatul cuprinde în partea stângă şi cuponul care, la achitare, se detaşează de formular. Formularele întregi (cu tot cu cupon), dar circulate totodată prin poştă ilustrează o situaţie neuzuală.

Al doilea mandat (click pe imagini pentru mărire) a fost expediat în octombrie 1916 de la comandamentul Diviziei a 14-a către comuna Calvini, jud. Buzău. O situație mai puțin uzuală este utilizarea sigiliului cu stemă al marii unități ca ştampilă obliterantă pe mărcile constituind francatura suplimentară aplicată pe formularul de mandat (suma expediată a fost de 1.000 lei, o sumă destul de mare pentru perioada respectivă.
Sigiliul marii unități nu are dată, dar sosirea apicată pe verso (la biroul autorizat Cislău) datează circulația.
Publicat de Max Peter la 20:16 0 comentarii

vineri, 13 octombrie 2017

Emisiunea Paris: fundalul medalionului "vărgat"

La unele dintre emisiunile clasice greceşti de tip Hermes (cap mare) asemenea varietăți sunt catalogate de mulți ani. Prin analogie am urmărit la mai multe valori ale uzualelor româneşti imprimate la Paris dacă se întâlneşte ceva asemănător. Şi am început să găsesc.

Primul medalion aparține unei mărci de 1½ bani, având un aspect vărgat vertical.
Cel de-al doilea medalion aparține unei mărci de 3 bani, aspectul său fiind vărgat

orizontal.

Din punct de vedere tegnic, asemenea particularități pot apărea pe timpul procesului de imprimare. Nu ştiu care este cauza propriu-zisă, dar mergând pe logica tiparului înalt, ele nu pot lua naştere decât ori pe timpul cerneluirii formei de tipar, ori pe timpul imprimării în cazul în care pe patul de imprimare se găseşte un suport (coală de hârtie/carton?) care prezintă o suprafață specifică, în relief.

Particularitățile nu apar decât în zoba suprafețelor acoperite cu culoare plină, nefiind observabile pe restul suprafețelor imprimate.

Dacă are cineva vreo idee îl rog să nu o țină pentru el.

sâmbătă, 7 octombrie 2017

O eroare frumoasă

Astăzi, mai devreme m-am hotărât să-mi fac de treabă cu nişte mărci posclasice, că tot nu mă lasă ploaia de afară să ies la plimbare. Tot sucindu-le şi înşirându-le întrun clasor am văzut eroarea de mai jos.

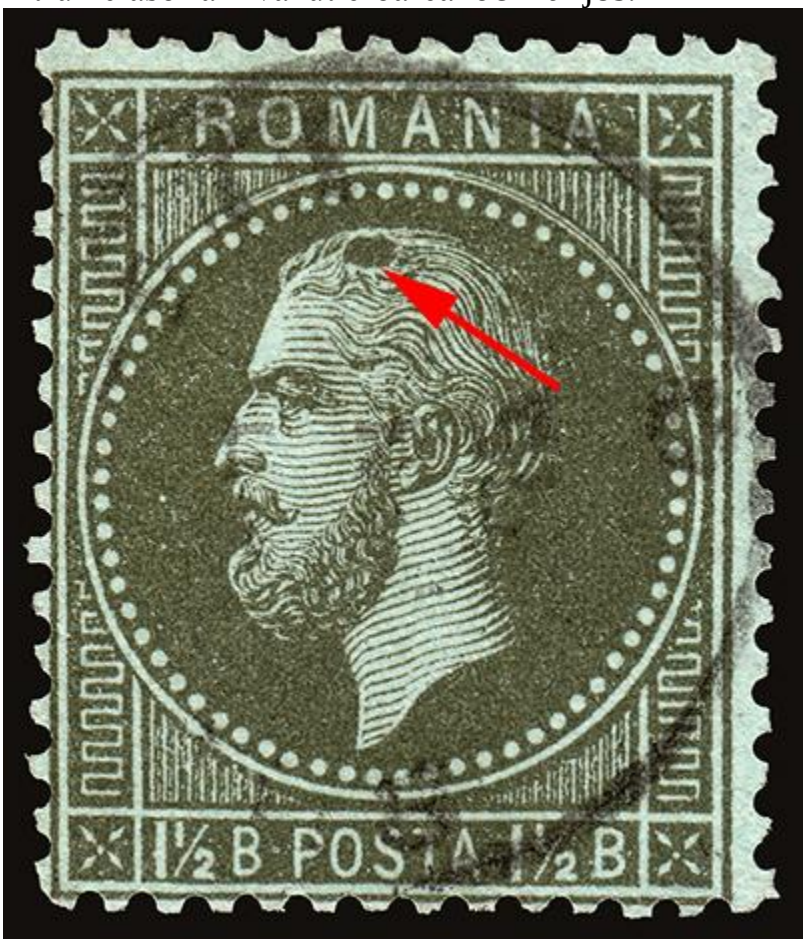

Pe creştetul efigiei se află o pată de culoare de formă ovală destul de mare. Asemenea pete de culoare reprezintă ceva mai puțin obişnuit la mărcile emisiunii imprimate în Franța. După ştiința mea, această eroare nu a mai fost semnalată.
Publicat de Max Peter la 18:14 2 comentarii

vineri, 6 octombrie 2017

Am găsit o ştampilă pe care n-am observat-o până acum

Aranjând în continuare în clasoare mărci păstrate până acum în plicuri am găsit o ştampilă pe care n-am remarcat-o până acum. M-am gândit să mă şi "joc" puțin în QuarkXPress (ultimul update al versiunii 2017 lansat chiar astăzi) ca să văd cum se poate desena "electronic" o ştampilă prin copiere de pe mărci.

Ştampila nu-mi spune nimic, nu țin minte să o mai fi întâlnit (încă nu am sortat ştampilele din această perioadă): "BUCUREŞTI - INTREPOZITE". Cred că ştampila aparține oficiului sucursal BUCUREŞTI ANTREPOZITE, deschis (conf. C. Marineascu) pe 3/16 mai 1907.

Trecând la "joacă", am făcut o suprapunere a celor două mărci pentru a realiza o imagine cât se poate de completă a ştampilei.

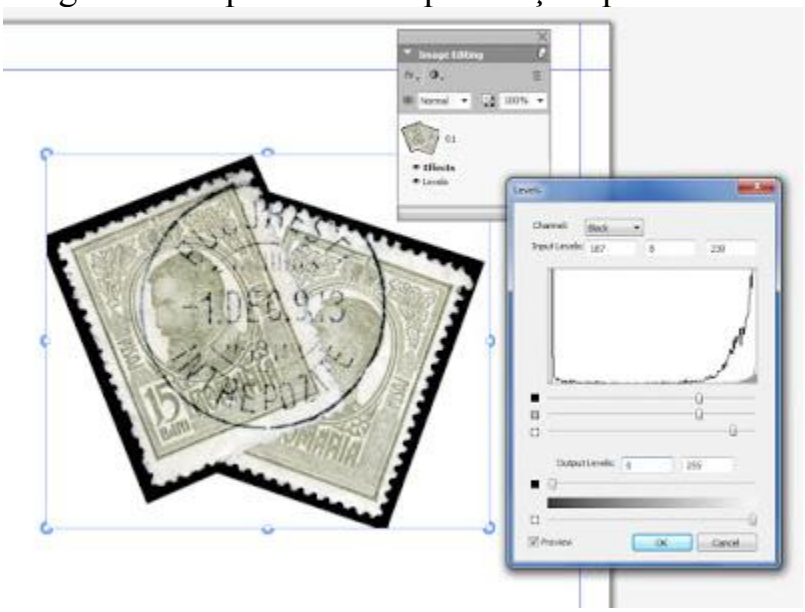

Am importat imaginea în QuarkXPress şi am ajustat puțin culoarea neagră din imagine pentru a o face mai bine vizibilă (da, începând cu versiunea 2017, QuarkXPress este capabil să prelucreze imagini şi să aplice filtre în mod direct).

Am început apoi să "copiez" detaliile ştampilei. Nu m-am străduit să realizez copia perfectă, deoarece este extrem de dificil să identifici un font care să corespundă desenului literelor, kerningului şi proporţiilor lăţime/înălţime (cu toate că programul este capabil să modifice oricare ori toate aceste caracteristici).

Acesta este rezultatul (mai mult sau mai puţin aproximativ) obţinut pe "calea cea mai scurtă" (folosind un font). Problema se poate rezolva şi pe calea mai complicată, utilizând uneltele de desen vectorial de care dispune programul. Este mai complicat, deoarece sunt necesare abilităţi de manipulare a curbelor Bézier.

sâmbătă, 30 septembrie 2017
Erori, varietăţi, curiozităţi, obliterări (4)

Pentru că este weekend, hai să continuăm serialul. Pentru cei care nu au parcurs episoadele precedente, ele se găsesc aici: **partea 1-a**, **partea a 2-a**, **partea a 3-a**.

Marca din imaginea de mai jos prezintă o deteriorare a clişeului interesantă, pe care nu am mai întâlnit-o la această planşă.

Efigia prezintă o urmă de coroziune accentuată în zona indicată de săgeţile roşii. Am verificat-o să nu fie cumva o urmă de deteriorare a hârtiei, dar e intactă. Marca face parte din tirajul imprimat pe hârtie costată cu filigran PR V.

La una dintre planşele mărcii de 15 bani gri (că nu sunt decât trei la număr) am găsit un unicat cu o mică eroare interesantă.

Pe haşurile de sub litera I din BANI se află un lumen alb de formă rotundă.

La mărcile de 15 bani violet se întâlneşte un număr mai mare de erori şi de varietăți, proporțional cu tirajul şi utilizarea mult mai însemnată a acestora.

ROMANIA
15
BANI
15

ROMANIA
15
BANI
15

Aceasta este o eroare "cu martor": pană albă oblică pe cadrul vertical drept.

Ca să nu vă mai întrebați **de ce este frumoasă filatelia**, am să vă spun eu acum: chiar în timp ce scanam marca prezentată mai jos mi-am dat seama că la o singură piesă.

Inițial la această marcă văzusem varietatea abklatsch pe verso (imaginea de la mijloc), dar în timp ce o scanam mi-am dat seama că ea mai prezintă două caracteristici frumoase:
- în primul rând este un unicat dantelat neobişnuit 9½ (din ştampilă sunt vizibile literele [D]OFT[ANA]);
- în al doilea rând marca are şi o eroare repetabilă, lipsa colțului stâng superior.
Această marcă este ea însăşi un argument în sprijinul studiului cu mare atenție a piselor care ne intră în colecție: niciodată nu poți ştii de unde sare iepurele!

Aceasta este o altă eroare repetabilă, pe care am întâlnit-o de mai multe ori: pată de culoare de formă neregulată peste haşurile din colţul stâng superior.

ROMANIA
15
BANI
15

Aceasta este o eroare care apare la mai multe clişee în planşă, sub forme care variază: lipsa colțului drept inferior al desenului mărcii. În imagiinle de mai sus sunt prezentate două astfel de mărci cu această eroare, dar numărul lor este mai mare.

Pentru că sunt frumoase, vă prezint şi două ştampile:

Sunt ştampilele a două oficii sucursale bucureştene: Parchetul Ilfov, respectiv oficiul Domenii.

Pentru că v-am arătat mai sus o marcă de 15 bani dantelată 9½, le-a venit rândul şi acestor două unicate de 25 bani cu aceeaşi dantelură, ambele obliterate de asemenea cu ştampila albastră DOFTANA. A doua marcă prezintă şi o mică deformare a cadrului vertical stâng, dar o consider o eroare minoră, care se vede greu cu ochiul liber.

Aceasta nu este o mare raritate, dar îmi place pentru că ştampila (PALANCA GARĂ) este completă.

Unicatul de 50 bani face parte din tirajul imprimat pe hârtie poroasă obişnuită cu filigran PR IV. Ea prezintă în marginea dreaptă amprenta unui spațiu tipografic.

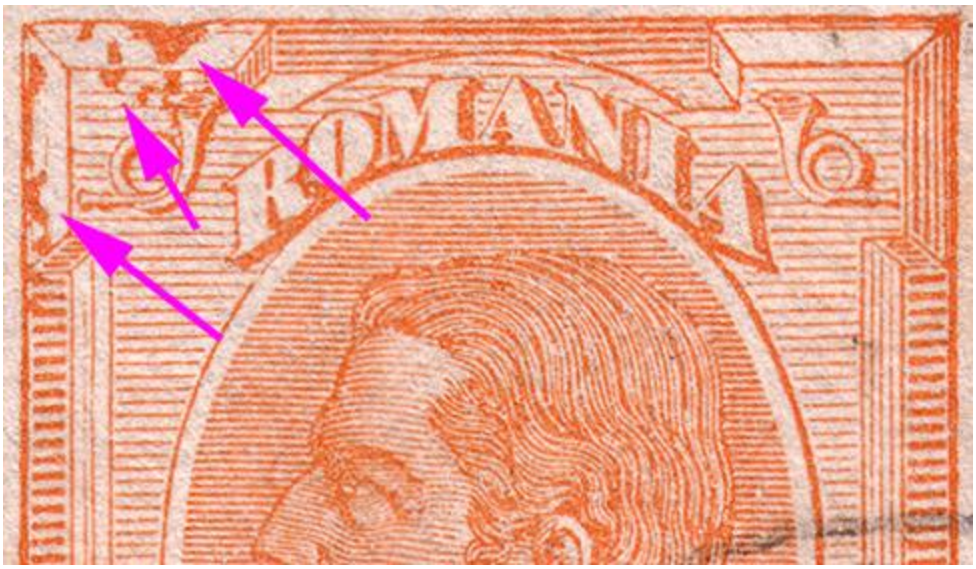

Marca de mai sus aparține tirajului fără filigran pe hârtie subțire. Clișeul prezintă o eroare care se repetă (am mai întâlnit-o): ploaie de pete de culoare în colțul stâng superior.

Cred că ajunge pentru acest episod. Voi reveni şi cu alte piese interesante pentru "neastâmpărații" înclinați spre studiu.
Publicat de Max Peter la 18:01 2 comentarii
vineri, 29 septembrie 2017

Apariție surpriză a încă unui lot de întreguri poștale

Acelaşi vânzător **despre care am scris aici** a avut în ofertă un alt lot de întreguri poştale rare, de această dată întregurile (necirculate) supratipărite în Pocuția. Click pe imagini pentru mărire.

I
8
8

Este clar că acest negustor a intrat în posesia unei frumoase colecții de întreguri românești pe care a început să o desfacă pe bucăți, în loturi mici.

Lotul oferit de această dată a înregistrat un preț de adjudecare destul de mare (dar destul de departe de nivelul corespunzător rarității pieselor, în opinia mea):

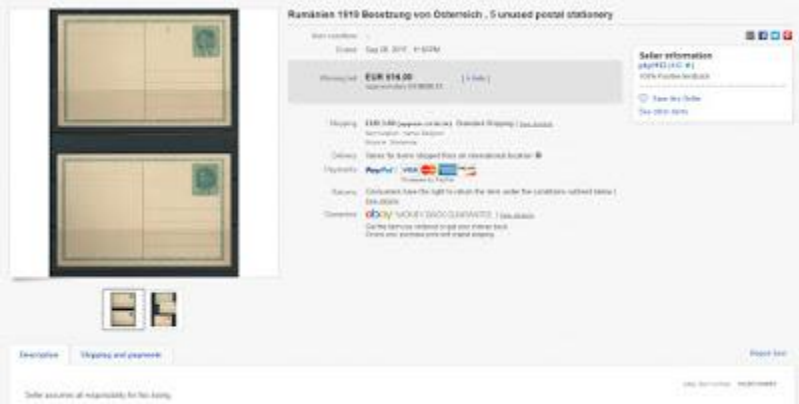

Oricum este un preț neobișnuit pentru întregurile românești.
Publicat de Max Peter la 19:04 0 comentarii
joi, 28 septembrie 2017
Erori, varietăți, curiozități, obliterări (3)
Pentru că am puțin timp liber m-am gândit că ar trebui să continui cu micul serial cu titlul de mai sus. Pentru cititorii care nu au apucat să le parcurgă, episoadele anterioare pot fi găsite aici: **partea 1-a**, **partea a 2-a**.

Respectând ordinea abordată deja, voi continua începând cu valorile de 10 bani.

Mărcile de 10 bani verde din planşa 1-a sunt bogate în tot felul de erori mai mari şi mai mici, unele dintre ele fiind semnalate încă din anii '60 ai secolului trecut. Nu am de gând să prezint erorile întâlnite la cifrele valorii şi petele de pe cadrul alb interior (care sunt relativ comune).

Aceasta este o altă pată de culoare întâlnită de mine de mai multe ori la tirajul din 1896 pe hârtie groasă, netedă, cu filigranul PR III.

Aceasta este o varietate interesantă (click pe imagine pentru mărire), care demonstrează una dintre caracteristicile de bază ale dantelurilor în linie: variația necontrolată a distanțelor dintre liniile dantelurii. În exemplul de față, în cadrul aceluiaşi ştraif se găsesc alăturate o marcă mai lată şi una mai îmgustă. Ştraiful face parte din acelaşi tiraj imprimat pe hârtie cu filigran PR III.

Marca de mai sus face parte din tirajul pe hârtie poroasă simplă cu filigran PR IV şi motivul datorită căruia m-am decis să o prezint este perfin-ul pe care îl are, "*Schiel*", un perfin pe care l-am întâlnit mult mai rar în comparație cu altele.

Această marcă (defectă din păcate) face parte din tirajul imprimat cu planşa 1-a pe hârtie costată orizontal cu filigran PR V. Clişeul prezintă o deteriorare caracteristică în colțul stâng superior.

Unicat al mărcii de 10 bani fără filigran, planşa 1, cu defecte caracteristice ale clişeului.

Tot un unicat fără filigran (de această dată din planşa 2) care prezintă o deteriorare a cadrului orizontal superior, o eroare repetabilă.

Cu ajutorul acestei imagini a celor două ştraifuri (click pentru mărire) voi da un pont cititorilor, pont care nu s-a mai publicat sub această formă în literatură: diferențele dintre planşele 1 şi 2 la mărcile de 10 bani fără filigran. Principala caracteristică ce face diferența între ele o constituie distanța între clişee. La planşa 1, clişeele sunt dispuse la distanțe mai mari atât între rânduri, cât şi între coloane (ele variază între 2,75 şi 3,25 mm). La planşa 2, aceleaşi distanțe sunt mult mai mici, variind între 2-2,5 mm. Cele două ştraifuri sunt aliniate la stânga şi este vizibilă cu ochiul liber diferența de lățime la marginea dreaptă.

Unicat al mărcii fără filigran, planşa 2. Linia de culoare indicată de săgeţile verzi nu reprezintă o eroare, fiind doar o simplă curiozitate. Apariţia unor astfel de linii de culoare au o apariţie complet aleatoare.

Trecând la mărcile de 15 bani roşu, vă prezint două unicate care au fost anulate cu ştampila oficiului poştal sucursal Bucureşti - Camera Deputaţilor. Marca din stânga face parte din tirajul imprimat cu planşa 1-a pe hârtie netedă, gălbuie, cu filigran

PR IV (1895), iar marca din dreapta a fost imprimată cu planşa a 2-a pe hârtie poroasă simplă cu filigran PR IV (1897).

Rămânând în domeniul ştampilelor, doresc să vă semnalez un detaliu care ar putea fi considerat procedură de lucru în oficiile ambulante.
Blocul de mai sus (planşa 1, tiraj cu filigran PR III) a fost anulat cu ştampila AMB No 2, gara Sascut, cu data de 25 martie 1897. Este interesant că fiecare marcă din bloc mai poartă câte o anulare manuscrisă, cu creionul, sub forma datei: "26/3". Acest mod de anulare a mai fost întâlnit, nefiind un caz singular.

Rămânând la procedura amintită, vă mai prezint un exemplar: unicat planşa 2, tiraj pe hârtie poroasă cu filigran PR IV, obliterat cu ştampila AMB No 1, gara Mărăşeşti şi concomitent anulat manuscris cu cerneală de culoare violet cuprinzând data: "23/3/98".

Pentru că n-au intrat zilele în sac vom continua serialul într-un episod viitor.

vineri, 22 septembrie 2017

Apariţie surpriză a unui lot de întreguri poştale

Cei care urmăresc piesele româneşti pe portalul eBay au avut parte nu de o singură surpriză, ci de mai multe:

- au apărut într-o singură ofertă mai multe plicuri cu marcă fixă;
- pentru prima oară au fost oferite pe piața liberă două plicuri a căror existență se bănuia, dar care nu erau în fapt cunoscute;
- prețul de adjudecare a lotului constituie un record înregistrat pentru un lot de întreguri poştale, după cunoştința mea.

Click pe imagini pentru mărire.

ROMANIA
15 BANI 15
ROMANIA
3 BANI 3

Plicurile cu mărcile fixe de 5 şi de 10 bani au putut fi văzute pentru prima oară. În plus, plicul cu marca de 3 bani are un format diferit față de cele cunoscute.

Toate cele patru plicuri sunt eseuri în opinia mea. Mărcile fixe au fost imprimate simultan cu probele de carnete despre care **am scris mai demult pe blog**, datând toate din 1905. Tipurile clişeelor corespund celor utilizate la planşa 3 (3 bani), planşa 3 (5 bani), planşa 2 (10 bani) şi respectiv planşa 5 (15 bani).

Surpriza mare (mai ales pentru cei neiniţiaţi) a constituit-o nivelul preţului final de adjudecare al lotului de patru plicuri (click pe imagine pentru mărire):

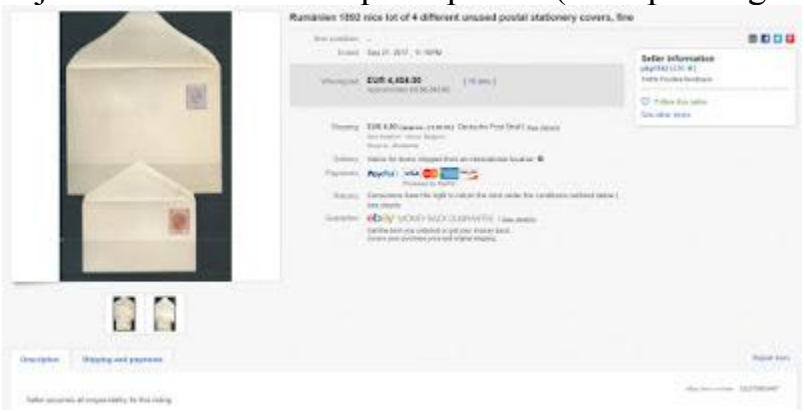

Interesantă a fost şi evoluţia ofertelor în cadrul licitaţiei.

Înainte de a încheia, le recomand amatorilor să nu confunde aceste plicuri cu mărcile Spic de grâu cu desene similare. Mărcile se află într-o cu totul altă categorie şi nu au nicio legătură cu preţurile obţinute de aceste plicuri.
Publicat de Max Peter la 17:21 0 comentarii

duminică, 10 septembrie 2017

Erori, varietăţi, curiozităţi, obliterări (2)

Continui cu încă un articol cu subiect similar celui precedent.

La marca de 5 bani albastru planşa 1 am avut norocul să dau peste o eroare identică pe două unicate (ambele aparţinând aceluiaşi tiraj cu filigran PR IV), fără să caut erorile în mod special (click pe imagine pentru mărire). Clişeul prezintă deteriorarea cadrului superior în pareta stângă, o spărtură a colţului stâng inferior cu lipsa desenului, precum şi o altă spărtură mai mică a colţului drept superior.

Pentru valoarea de 5 bani verde vă voi prezenta amestecate atât piesele din planşa 2, cât şi cele din planşa 3 (pentru că nu vreau să scap vreuna dintre cele pe care mi le-am propus să le arăt).

5 bani verde fără filigran, planşa 2, unicat care prezintă o spărtură a clişeului sub forma a două linii albe curbate: una sub baza gâtului efigiei, cealaltă plecând din spatele cefei până la piciorul drept al literei N din BANI. Vă mărturisesc că nu îmi aduc aminte să mai fi întâlnit această eroare, dar la mărcile Spic am învățat timp de vreo 40 de ani că aproape orice este posibil.

5 bani verde planşa 3, deteriorare importantă a colțului stâng superior al clişeului.

Aceeaşi eroare şi în cadrul unui ştraif orizontal de trei mărci (click pe imagine pentru mărire), la marca din dreapta.

5 bani planşa 3, pereche orizontală la care marca din dreapta prezintă o deformare accentuată a clişeului, precum şi erori majore (click pe imagine pentru mărire).

Cadrul vertical stâng are o spărtură caracteristică, iar cadrul din colțul drept superior este complet lipsă.

Vedem mai departe o eroare la mărci ale planşei 3 care pare similară, dar care se găseşte pe două clişee diferite. Să le vedem ca mărci unicate:

Este vorba despre deformarea colțului stâng superior. La prima vedere erorile par identice, dar dacă mărim imaginile, vedem altceva:

La prima marcă teşirea are o formă caracteristică.

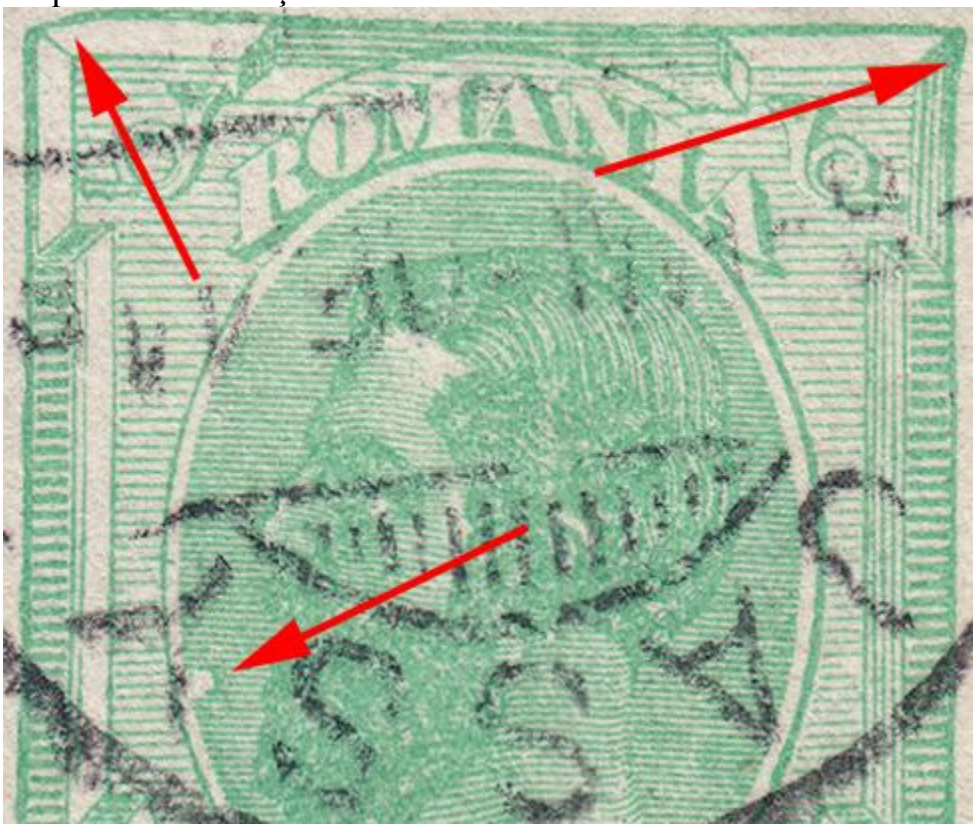

La a doua marcă însă apar caracteristici diferite: colțul teşit are o altă formă, în plus mai apar o deformare a colțului drept superior, precum şi un lumen alb, rotund, pe marginea medalionului efigiei, în fața bărbii.

BANI
5
BANI
9OCT

Din prima variantă vă prezint şi o pereche verticală.

Din a doua variantă vă prezint un ştraif de trei mărci (click pe imagine pentru mărire), la care eroarea este prezentă la marca din dreapta.

Aceasta este o eroare foarte frumoasă (click pe imagine pentru mărire) pe care nu sunt sigur dacă v-am mai arătat-o sau nu. Să o vedem şi într-o imagine mărită:

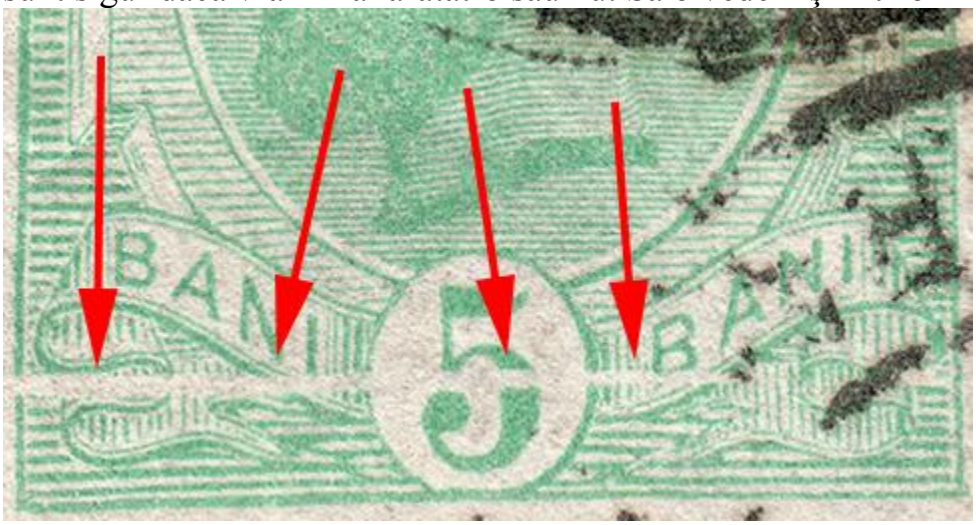

Revenind la planşa 2 a aceliaşi valori, vă prezint o curiozitate pe care nu am mai întâlnit-o în această formă (click pe imagine pentru mărire):

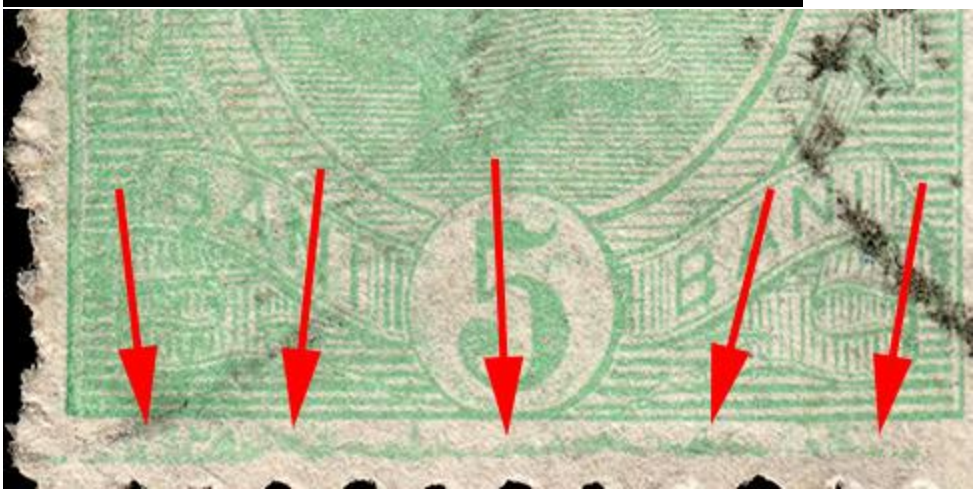

Nu ştiu dacă urma de culoare de sub cadrul inferior este un rezultat al ancrasării planşei ori este o eroare.

Dacă tot am amintit de ancrasarea planşei doi, să vedem două exemplare semnificative:

ROMANIA
BANI
5
BANI

ROMANIA
BANI
5

După aspectul tiparului, după prezența multor pete mici de culoare în zone unde acestea nu ar trebui să se găsească şi după lipsa contrastului efigiei aş trage concluzia că o bună parte a clişeelor planşei au devenit destul de uzate încât să determine oficialii Poştei să comande o planță nouă (planşa 3 din care am prezentat mai multe exemplare mai sus).

Ne întoarcem la planşa 3. Ea a fost imprimată mai târziu în culoare schimbată, verde gălbui mat şi verde-oliv în loc de verde albăstrui şi verde smarald. O parte dintre erorile întâlnite la culoarea inițială se regăsesc şi la mărcile imprimate în culoarea schimbată, ca aceste exemplare prezentând colțul stâng superior deformat (click pe imagine pentru mărire):

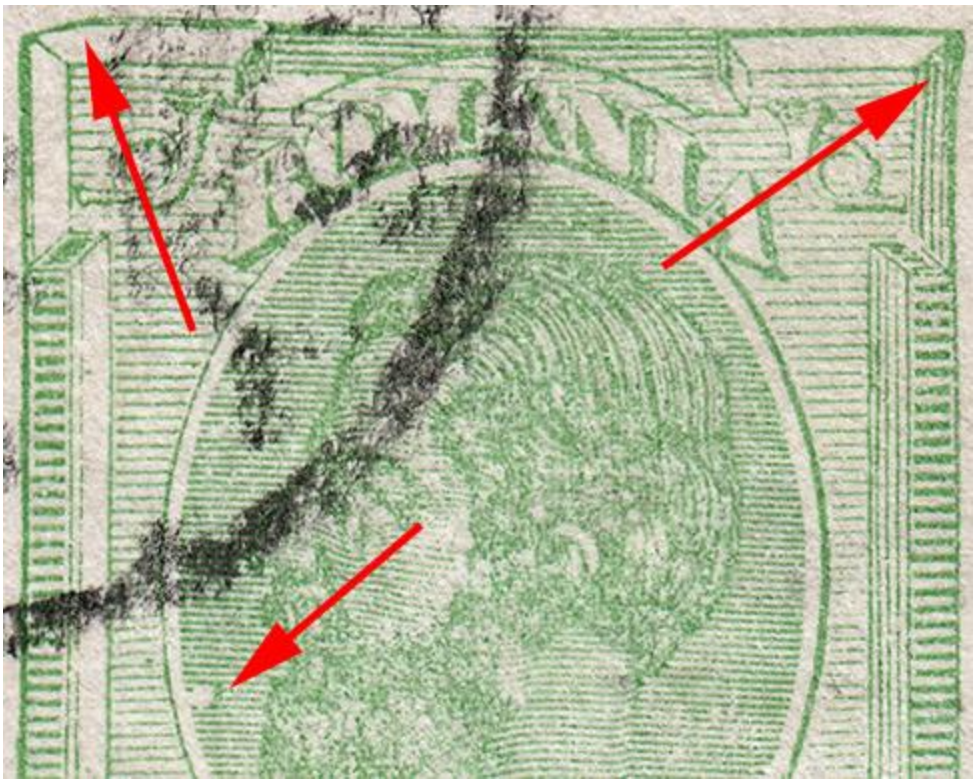

La marca din dreapta uzura clişeului îşi spune cuvântul, cadrul vertical drept lipsind pe o mică porțiune deasupra colțului inferior.
Desigur că se întâlneşte şi cealaltă variantă a colțului deformat:

Reîntâlnim şi o altă eroare pe culoarea schimbată (click pe imagine pentru mărire):

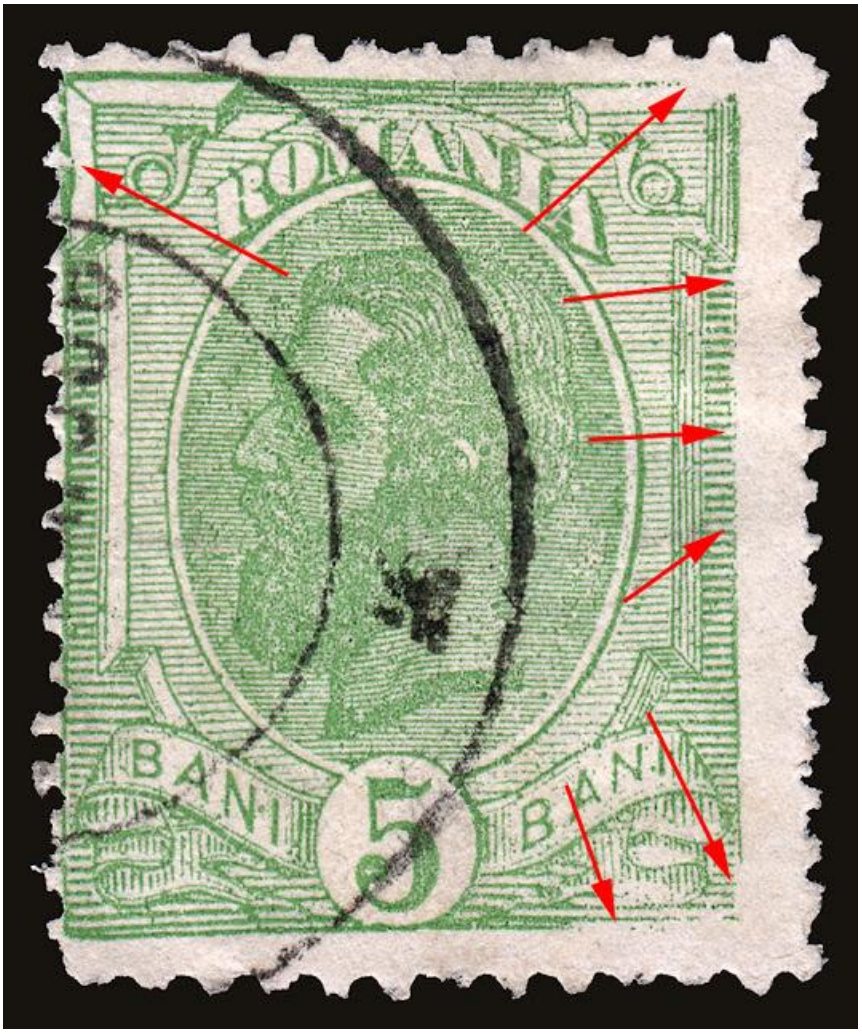

Colțul drept superior lipsă este însoțit de această dată şi de lipsa parțială a cadrului drept, precum şi d elipsa colțului drept inferior (cauzate probabil de uzura clişeului).

Frumoasa eroare localizată la colțul stâng superior se întâlneşte şi la culoarea schimbată.

Încă o eroare frumoasă la marca de 5 bani verde-oliv, planşa 3.

Continuăm întrun articol viitor.

marți, 29 august 2017

Sortând "Spice": despre caracteristicile ultimei planșe la mărcile de 3 bani

Muncind la sortarea diferitelor loturi cu mărci Spic de grâu achiziționate cu ani în urmă, dar rămase prin diverse clasoare, plicuri şi cutii, am dat peste un plic cu mai multe ştraifuri şi blocuri din valoarea de 3 bani brun, fără filigran. Dacă tot mi-au picat la încemână, mi-am zis să verific existența unor microsemne pe care le-am identificat în urmă cu vreo 15-20 de ani, dar pe care nu le-am aprofundat ca frecvență şi mod de apariție.

Detaliile pe care le-am identificat atunci m-au dus la ipoteza existenței unor tipuri diferite în cadrul aceleiaşi planşe (mai precis, existența a cel puțin două tipuri diferite, dacă nu chiar a mai multor tipuri de clişeu). Detaliile la care mă refer sunt indicate în imaginea de mai jos:

Sus este reprezentat tipul de bază, cel mai comun, tip care se întâlneşte la marea majoritate a mărcilor planşei 3. Ca microsemne caracteristice, la haşurile din triunghiul stâng de sub BANI, haşurile 2 şi 3 sun tunite printr-un segment scurt de culoare, iar sub piciorul drept al literei A/BANI se află un mic punct de culoare pe cadrul interior al cartuşului.

Jos este reprezentat celălalt tip identificat de mine: haşurile din triunghi nu mai sunt unite, iar sub piciorul drept al literei A nu mai există niciun punct de culoare.

Am separat blocurile mai mari din plicul de care v-am povestit mai sus şi le-am scanat la rezoluție înaltă, în speranța descoperirii altor microsemne care să mă ajute

la identificarea tipurilor. Cele două tipuri descoperite inițial le-am notat cu "A" şi respectiv cu "B". Între mărcile verificate există însă şi unele care au o situație aşa-zis anormală, prezentând câte un microsemn de la fiecare tip. În convenția de notare utilizată aici le-am denumit scurt "?", urmând ca aceste clişee să le verific ulterior, atunci când le va veni rândul "spicelor" să fie luate la puricat în mod sistematic. Până atunci vă prezint blocurile verificate. Dacă identificați ceva interesant, lăsați un comentariu în spațiul de la sfârşitul articolului.

Unele mărci din blocurile verificate prezintă mici defecte de clişeu (toate repetabile), dar nu le-am mai nominalizat deoarece sunt relativ neimportante (cu o singură excepție, prezentată separat).

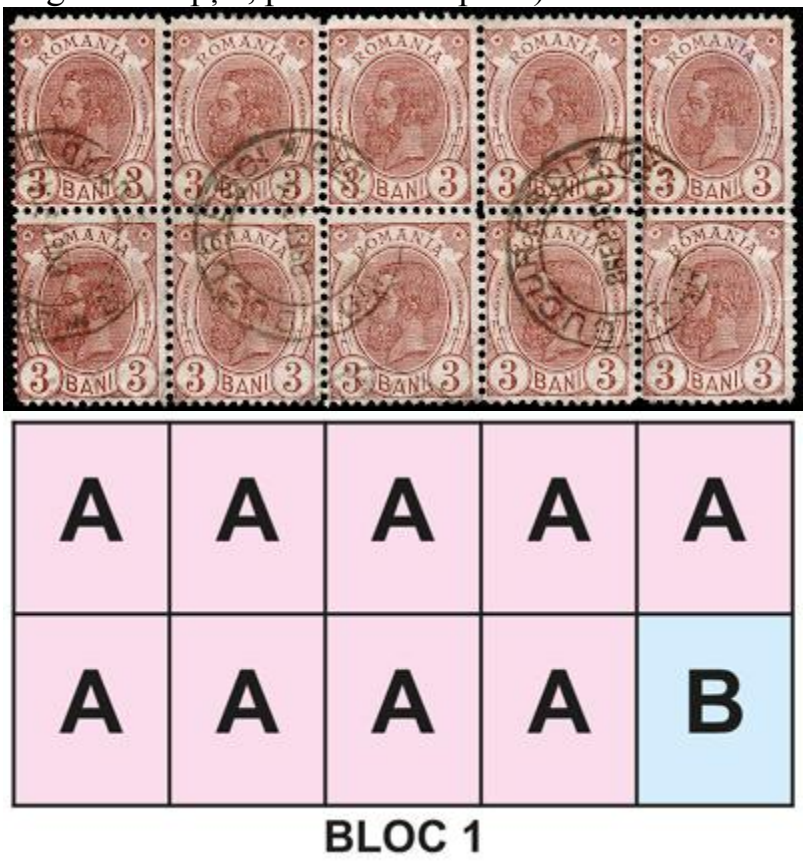

Blocul nr. 1: marca 10 aparține tipului B, restul fiind tipul A.

A	B	A	A	A
A	A	A	A	A

BLOC 2

Blocul nr. 2: marca 2 este tip B, iar restul sunt tip A.

A	A	A	A	A
A	A	A	A	A

BLOC 3

Blocul nr. 3: toate mărcile sunt tip A.

?	A	A	A	A
A	A	A	A	A

BLOC 4

Blocul nr. 4: marca 1 are o "încrucişare" de microsemne din ambele tipuri, iar celelalte mărci sunt tip A.

A	A	A	A	A
A	A	A	A	A

BLOC 5

Blocul nr. 5: toate mărcile sunt tip A.

A	A	A	A	?
?	A	A	A	A

BLOC 6

Blocul nr. 6: mărcile 5 şi 6 au caracteristici mixte, în timp ce restul mărcilor sunt tip A.

A	A	A	A	A
A	A	A	A	A

BLOC 7

Blocul nr. 7: toate mărcile sunt tip A.

A	A	A	A	A
?	A	A	A	A

BLOC 8

Blocul nr. 8: marca 6 are caracteristici mixte, iar restul mărcilor sunt tip A.

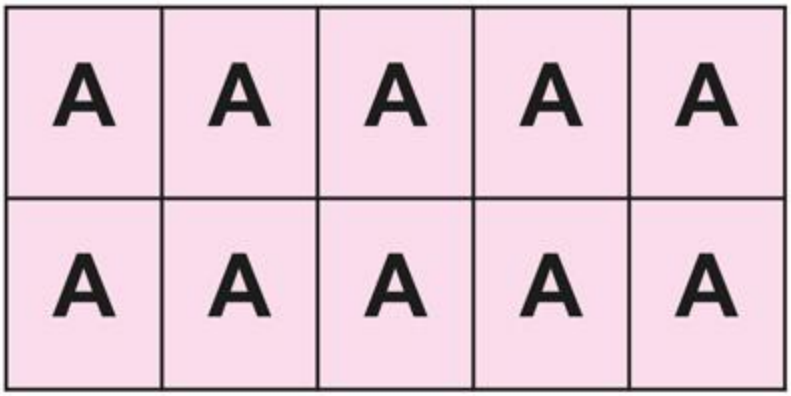

BLOC 9

Blocul nr. 9: toate mărcile sunt tip A.

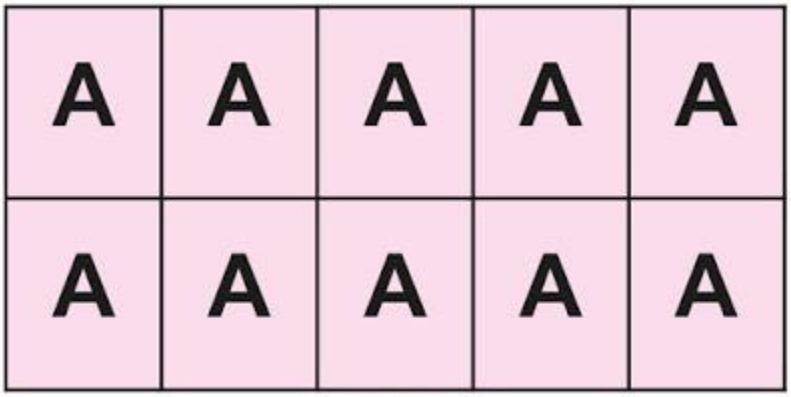

BLOC 10

Blocul nr. 10: toate mărcile sunt tip A; marca 7 are o eroare interesantă, pe care am mai întâlnit-o de câteva ori:

Tipar parțial orb al cifrei 3 din cartuşul drept, însoțit de prezența unei pete de culoare în stânga cifrei.

A	A	A	A	A
A	A	A	?	A

BLOC 11

Blocul nr. 11: marca 9 prezintă caracteristici mixte, iar celelalte mărci sunt tip A.

A	A	A	A	A
A	A	A	A	A

BLOC 12

Blocul nr. 12: toate mărcile sunt tip A.

A	A	A	A	A
A	A	?	A	A

BLOC 13

Blocul nr. 13: marca 8 are caracteristici mixte, iar restul mărcilor sun ttip A.

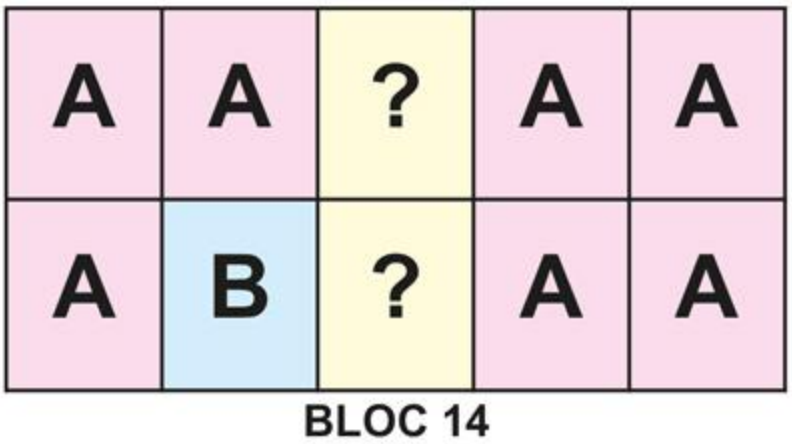

Blocul nr. 14: mărcile 3 şi 8 au caracteristici mixte, marca 7 este tip B, iar restul mărcilor sunt tip A.

Mă opresc aici deocamdată. Desigur că acest început de studiu va fi continuat şi pe restul mărcilor de 3 bani fără filigran din planşa 3, urmând să fie completat şi cu măsurători ale dimensiunilor clişeelor (această caracteristică ghidându-mă în mai multe rânduri în determinarea tipurilor de clişee).

Dacă vi se pare ceva interesant la vreun bloc lăsați un comentariu.
Publicat de Max Peter la 19:46 8 comentarii
duminică, 20 august 2017
De ce unele erori sunt mai importante decât altele?
Căutatul printre grămezile de timbre este una dintre marile mele plăceri şi pasiuni. Atunci când nu am alte preocupări, pun ochii pe vreun plic sau un clasor în care am strâns mărci considerate de alții comune, dar pe care eu le văd o inepuizabilă sursă pentru noi descoperiri.

Anul trecut, un prieten apropiat mi-a adus de la un alt prieten un plic cu un teanc de foi de album pe care se află, lipite cu şarniere, o grămadă de mărci Spic de grâu. Până zilele trecute nu am "intrat" în ele, dar trebuiau şi ele aranjate pe valori, tipuri, tiraje etc., etc., aşa că m-am apucat să le sortez. Întâmplarea a făcut să dau peste o eroare (cunoscută, semnalată deja de mulți ani) care face parte dintr-o categorie specială, şi vă voi povesti de ce.

Este vorba despre o eroare care apare la una dintre planşele/tipurile mărcii de 15 bani.

ROMANIA
15
BANI
15

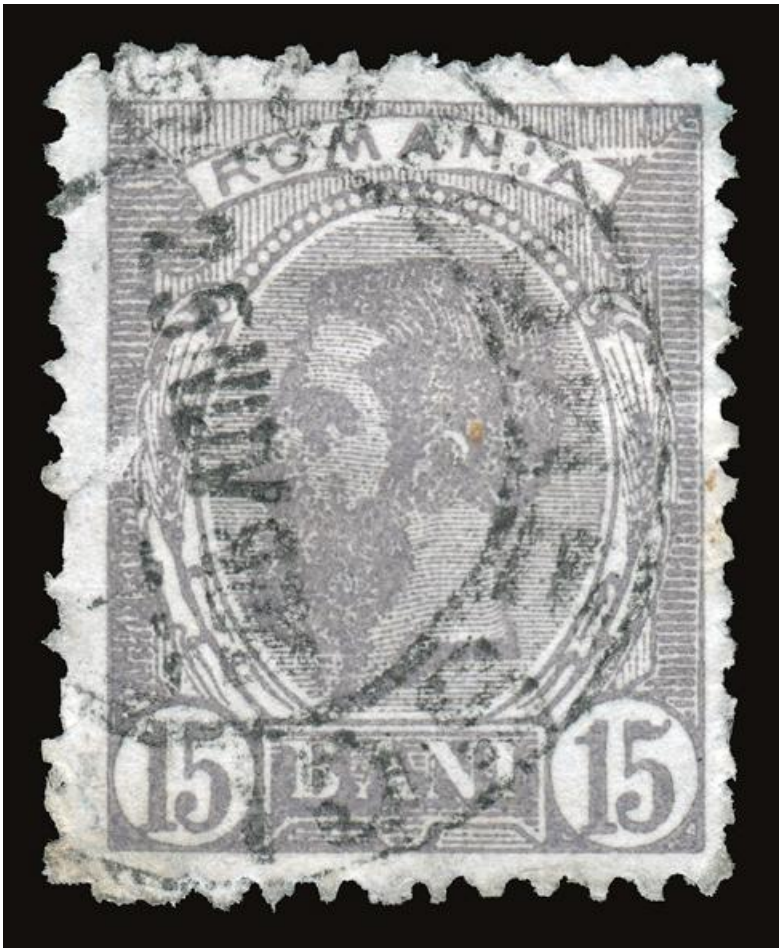

Eroarea apare sub forma unei zgârieturi a clişeului peste literele ANIA din legenda ROMANIA. Ca să le puteți vedea mai bine am făcut şi un montaj (click pe imagine pentru mărire):

Prima marcă este cea din emisiunea 1900, fără filigran. A doua este cea gri, în culoare schimbată, din emisiunea 1901.

De ce este această eroare mai importantă decât zecile de alte erori întâlnite la mărcile Spic de grâu? Pentru că face parte dintr-o categorie aparte de erori care se repetă la mărci imprimate în culori diferite şi care se constituie dovezi ale continuității utilizării aceleiaşi planşe.

În studiul mărcilor Spic de grâu **nu se întâlnesc decât patru astfel de situații:**

- mărcile de 1½ bani negru şi cele de 1 BANI brun planşa 1;
- mărcile de 5 bani albastru planşa 2 (cea care conține eroarea de culoare de 25 bani) şi cele de 5 bani verde UPU (cu filigran PR, cu filigran stema mare şi fără filigran);
- mărcile de 10 bani verde şi cele de 10 bani roşu UPU (cu filigran PR, cu filigran stema mare şi fără filigran);
- şi în final mărcile de 15 bani planşa 2, utilizată la imprimarea în trei culori (caz unic la Spic de grâu): 15 bani roşu cu filigran PR, 15 bani negru UPU (cu filigran PR, cu filigran stema mare şi fără filigran) şi 15 bani gri fără filigran, prima planşă din 1901.

Trag speranța că prin această semnalare v-am trezit (măcar un pic) interesul pentru studiu.
Publicat de Max Peter la 09:50 2 comentarii
vineri, 11 august 2017
Formular al poştei bulgare de ocupație
Documentul de istorie poştală a fost comercializat la începutul lunii august a.c. pe un portal de licitații online. Nu ştiu câți colecționari pasionați de domeniu şi perioadă au remarcat formularul poştal, deoarece în opinia mea este un document care a circulat în mod real prin poştă (spre deosebire de majoritatea pieselor ocupației bulgare în România care au caracter filatelic, fiind realizate de complezență). Click pe imagini pentru mărire.

Documentul eliberat pentru o trimitere cu valoarea de 232 leva şi 65 de stotinki a fost expediat spre Bulgaria de la oficiul bulgăresc din Bucureşti pe 23 martie 1918 (ştampila cu cerc simplu POSCESKII ZAPISI - BUCUREŞTI 23.III.918 aplicată pe fața formularului cu tuş roşu). Formularul cu marcă fixă de 5 stotinki a fost francat suplimentar cu alte două mărci, de 25 şi 50 de stotinki (fără supratipar), anulate cu aceeaşi ştampilă.

Documentul a ajuns în Bulgaria, fiind predat destinatarului din Harmanly pe 10 aprilie 1918.

Piesa a fost vândută cu 271 dolari SUA. Nu pot aprecia în ce măsură acest preț este unul apropiat de raritatea piesei deoarece numărul de oferte a fost unul mic, ca şi frecvfența de apariție a unor piese similare pe piața filatelică.

miercuri, 2 august 2017

Ce le-a mai dat unora prin cap?

Cu câteva zile în urmă am dat pe un portal de licitații online peste o carte postală care m-a lăsat cu gura căscată. Cartonul pare să provină din prim ajumătate a secolului trecut (cel mai probabil din perioada interbelică). Cu cartonul în cauză - un imprimat publicitar - cineva s-a "jucat" dând naştere unei combinații deopotrivă imposibile şi monstruoase. Click pe imagine pentru mărire.

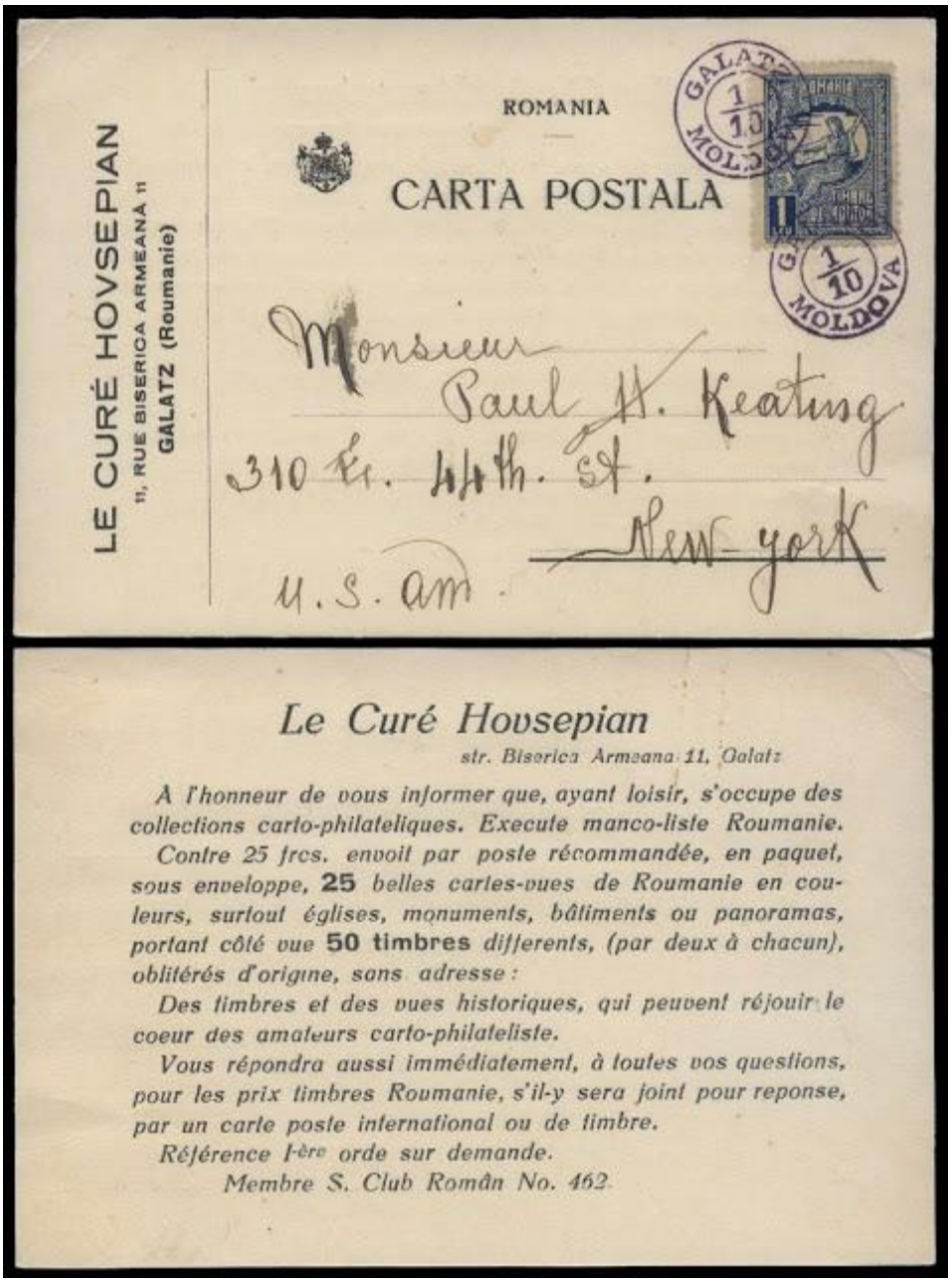

Cu toate acestea, cartea poştală aparţine şi unui alt domeniu de colecţionare şi studiu mai pământean, fiind o piesă care ilustrează istoria filateliei.
La data confecţionării piesei nu existau definite reguli privind reproducerea unor ştampile clasice (de fapt nici astăzi nu prea există aşa ceva). Cartea poştală mă duce cu gândul la ce NU avem astăzi: un cod deontologic al colecţionarului (indiferent dacă acesta este sau nu membru într-un club, asociaţie sau în altă grupare organizată). Personal am ridicat de câteva ori această problemă, dar am fost imediat taxat de către unii cărora un cod deontologic le-ar fi stat în gât.
Publicat de Max Peter la 11:31 2 comentarii

marți, 1 august 2017

Falsificarea unui dublu tipar la marca de 15 bani negru Spic de grâu

De mai mult timp este oferită pe un portal de licitații online o marcă de 15 bani negru Spic de grâu prezentând o varietate extrem de interesantă, dar falsificată din păcate.

Tiparul dublu este cunoscut/semnalat la mai multe valori ale uzualelor Spic de grâu (10 bani roşu planşa 2, fără filigran, 15 bani gri şi 15 bani violet). La valoarea menționată nu a fost semnalată varietatea.

Fotografia postată de vânzător nu a fost foarte mare. De aceea am încercat să mă folosesc de două programele deosebite, care pot face minuni în anumite situații, dac care m-au făcut să pierd câteva ore bune (pentru că nu există presetări pentru anumite rezoluții sau dimensiuni, totul se face pe încercate, mai ales cu cel de-al doilea program. Este vorba despre **SmillaEnlarger**, respectiv de **SmartDeblur**. Primul face exact ce îi sugerează numele, poate mări o fotografie de tip bitmap prin generarea de pixeli de proximitate. Este un program gratuit. Cel de-al doilea asigură îndepărtarea focalizării defectuoase (care în cazul de față a fost cauzată de mărirea fotografiei), are rezultate neaşteptat de bune de multe ori, dar neavând presetări sunt necesare mai multe încercări. La o mărime a imaginii bitmap de peste 1500×2000 pixeli, pentru o singură încercare sunt necesare câteva minute (chiar şi pe un procesor Core i7), de aici timpul destul de lung necesar găsirii celei mai bune soluții. Programul nu este gratuit, dar face toți banii cu vârf şi îndesat.

După operațiile de mărire şi focusare, am trecut rezultatul printr-un editor de imagine pentru a corecta culorile, luminozitatea şi contrastul şi pentru a aplica un uşor sharpening, pentru îmbunătățirea vizibilității detaliilor.

Aceasta este marca despre care vorbim. Falsificarea constă în aplicarea unei imagini suplimentare scanate în prealabil peste marca obişnuită, comună. Operațiunea s-a efectuat prin utilizarea unei imprimante cu jet de cerneală (probabil după lipirea mărcii pe o coală de hârtie, urmată apoi de dezlipirea acesteia prin spălare, fiind o marcă obliterată).

Falsificatorul se dovedeşte a fi neştiutor în tehnica imprimării cu jet de cerneală. Atunci când reproduce o fotografie scanată color, orice imprimantă cu jet de cerneală din categoria celor de tip SOHO realizează imaginea reprodusă cu ajutorul unei ploi de cerneală, cartuşul fiecărei culori generând un jet de particule fine. Existența acestor puncte colorate se poate vedea chiar şi cu o lupă bună (de genul celor textile cu puterea de mărire de 10×). Mai jos vă prezint în detaliu porțiuni din imaginea mărită în care se pot distinge microparticulele de cerneală colorată (pe prim aimagine puteți face click pentru mărire).

Acum ştiţi la ce să vă uitaţi dacă vă oferă cineva o asemenea "eroare". Feriţivă de falsuri!

luni, 31 iulie 2017

Falsuri ale mărcilor din a doua emisiune Cap de bour

Semnalarea existenţei falsurilor a fost făcută în revista "Le postillon" publicată în Franţa.

Nu am ce să comentez pe marginea celor publicate acum mai bine de o sută de ani.

Click pe imagini pentru mărire.

N° 437 Onzième Année 10 Mai 1912

Le Postillon

16, Avenue d'Orléans, PARIS

ABONNEMENTS : France & Algérie 3 fr. 50 Étranger 3 fr. 50 PAR AN

Les Abonnements partent du 1er janvier. Les nouveaux Abonnés dans le courant de l'année recevront les numéros parus depuis le 1er janvier.

Revue Philatélique Bi-mensuelle

Alfred MONTADER Timbrologue Collectionneur-Expert

Les Renseignements divers sont gratuits On répond toujours à toute lettre affranchie avec timbre pour réponse.

ROUMANIE. — *Moldavie.* Les timbres informes de 1858-62 devaient tenter les faussaires. M. E. Mahé en cite toute une collection :

1° 5 paras noir, deux variétés de faux. L'O de Porto est plus petit que les autres lettres. L'une des variétés est oblitérée Franco-Jassy sur deux lignes ;

2° 40 paras bleu. R. de Porto avec boucle inférieure très recourbée, Scrisorei très cintré. Oblitérations très diverses, signe que le timbre a été répandu : Koloschani, 8/14 ou 4/18 Moldova ; Norman, 4/6 Moldova ; Franco o Kahni ;

3° 80 paras rouge. Les chiffres 80 très étroits et petits ; tête du bœuf petite et ovale. Oblitération : Norman 7 /15 Moldova.

Il existe une seconde falsification avec tête de bœuf presque triangulaire. Oblitération : Jassy 17/8 Moldova ; ou Giurgiu 7/6.

En outre, un 50 bani rose, n° 50, dentelé 10, longtemps considéré comme original.

Din păcate legendele unor ştampile au fost zdravăn stâlcite. Citiţi Fokschani în loc de Koloschani, Roman în loc de Norman, Kahul în loc de Kahni.

Referitor la marca de 50 bani dantelată 10, presupun că este vorba despre un fals al valorii de 50 bani Paris, 1872.

miercuri, 26 iulie 2017

Imaginația profitorilor nu are limite!

În urmă cu două sau trei săptămâni am avut un schimb de comentarii pe un site de socializare cu un colecționar de documente din Cluj. Am fost întrebat (referitor la natura unui fals prezentat de un alt colecționar în grupul respectiv) dacă este vorba despre un "fals de epocă".

Prima oară aproape că mi-a sărit țandăra, dar m-am abținut să dau un răspuns mai în doi peri pentru că era o probabilitate scăzută ca interlocutorul meu să fi citit articolele publicate pe acest blog, aşa că am încercat să-i explic cum stă treaba cu falsurile. M-am gândit că este bine să public ideea şi aici (fiind determinat de o făcătură gogonată întâlnită pe un portal de licitații online, vedeți la final).

La începuturile filateliei nu a existat niciun fel de reglementare care să aibă ca subiect reproducerea mărcilor poştale. Pentru că atât informația, cât şi aprovizionarea filateliştilor din ce în ce mai mulți erau cel mai adesea precare, o mulțime de întreprinzători au socotit că s-ar putea obține profit din realizarea de copii după cele mai căutate timbre. Cea mai mare parte a acestor întreprinzători şi-au început activitatea încă din anii '60 ai secolului al XIX-lea în țări din vestul şi centrul Europei, dar şi din America de Nord (cu precădere din SUA). Numărul lor a crescut în mod aproape geometric până în jurul anului 1900, cam atunci administrațiile poştale, cât şi fiscul din țările respective începând să vâneze tipografiile care imprimau reproduceri după timbre. Restricțiile s-au înmulțit, la un moment dat (potrivit literaturii filatelice a vremii) punându-se în discuție cât de legal îşi desfăşoară activitatea revistele de profil, care realizau clişee pentru inserarea în cadrul rubricilor de noutăți apărute în lume.

Că au existat multe falsuri chiar din perioada timpurie o demonstrează cataloagele vremii. Vă prezint mai jos un exemplu publicat în 1875 (via The London Philatelic Society) care vizează chiar primele timbre ale "Principatelor Dunărene". Cred că puteți identifica şi informațiile eronate (datele publicate erau cele cunoscute de fapt la acea vreme).

THE ILLUSTRATED CATALOGUE

OF

POSTAGE STAMPS,

BY

DR. JOHN EDWARD GRAY,

F.R.S., F.L.S., V.P.Z.S., ETC., OF THE BRITISH MUSEUM.

REVISED AND CORRECTED BY OVERY TAYLOR.

SIXTH EDITION.

LONDON:
E. MARLBOROUGH & CO., 4, AVE MARIA LANE, AND
14, WARWICK LANE, E.C.
BATH: ALFRED SMITH & CO., 7, BATH ST.

MDCCCLXXV.

232. g. 282.

DANUBIAN PRINCIPALITIES.

Moldavia.

ADHESIVE STAMPS.

1858.

1. Handstruck: arms of Moldavia above a post-horn, enclosing numerals. [ПОРТО СКРИСОРИ.] Col. imp. on tinted paper, circ.

   27 [*paras*], black on rose; 54 *p.*, blue on green; 81 *p.*, blue on blue; 108 *p.*, blue on rose.

NOTE.—Genuine specimens of these stamps are of extreme rarity, as the original issue consisted of only a few thousand copies of each value. All four values are from different dies, and those dies have never been reprinted from. Several forgeries, most deceptively executed, have from time to time made their appearance, and have certainly found their way into a large number of collections. Some of the most dangerous among them were supplied by an ex-official of the Jassy post-office, and hence obtained unhesitating acceptance both from dealers and collectors. All the known types of uncertain value were analysed by the well-known Dr. Magnus in a monograph, of which a translation appeared in *The Stamp-Collector's Magazine* for 1868, and in the volume of that journal for 1872 the history of the Moldavian stamps was given by the editor of this catalogue. A reference to those articles is necessary to a full comprehension of these perplexing emissions, of which the particularities could with difficulty be summarised within the limits of a note. Suffice it to say, that, in the opinion of the best judges, the genuine impressions are as follows:—

27 paras.	The single type (described in *S.C.M.* for 1871).				
54	„	Dr. Magnus's 1st type.			
81	„	„	„	3rd	„
108	„	„	„	1st	„

1858.

2. Arms above post-horn. [PORTO SCRISOREI.] Col. imp., rect.

   40 [*paras*], blue; 80 *par.*, red.

NOTE.—These stamps also have been extensively forged. The unquestionably genuine types are distinguished by the fact that the star on each is *six-pointed*, large, and tolerably *regular*, and the paper on which they are printed is thin blue or white *pelure* paper. The central devices of the second type, of which the authenticity is more than doubtful, are here given for the sake of comparison, and also the device of the third type—peculiar to the 80 paras, of which no authentically obliterated copy has ever been seen. The two stamps of the second type, it will be remarked, show a five-pointed star, and the third type has a small and uneven six-pointed star.

Type 2.

Type 2.

Type 3.

NEWSPAPER STAMP.

1858.

3. Like No. 2, but smaller. [PORTO GAZETEI.] Blk. imp., rect.

5 *paras*, black.

NOTE.—Of this type we give an engraving of a very commonly received forgery. It has a six-pointed star, but the horns, instead of being nearly upright, as in the engraving which accompanies the text, are strongly curved.

Roumania.*

1862.

4. Arms of the united principalities of Moldavia and Wallachia above post-horn. [FRANCO SCRISOREI.] Col. imp., oct.

3 *parale*, lemon, yellow, orange; 6 *par.*, vermilion, rose; 30 *par.*, light blue, Prussian blue.

* The principalities of Moldavia and Wallachia were united, in 1861, by Prince Couza, and took the name of Roumania.

Cred că cei mai avansați pot recunoaşte unele falsuri care circulă pe piață.

Aproximativ din 1890, unii dintre cei care imprimau reproduceri pe care le comercializau ca atare, sub numele de facsimile, au realizat că prețurile pentru anumite timbre au luat-o razna datorită rarității lor şi a cererii din ce în ce mai mari din partea colecționarilor, aşa că au început să îşi orienteze producțiile spre timbrele scumpe. Aceste tipărituri au ajuns să fie distribuite de rețele de "negustori" (de fapt mafioți în toată regula) care s-au întins ca o molimă pe cinci continente. Numărul falsurilor realizate până la izbucnirea Primului Război

Mondial a fost unul apreciabil. Unii specialişti vorbesc de sute de mii, alţii sunt mai darnici - milioane de falsuri realizate între 1860-1914. Nimeni însă nu poate prezenta falsuri realizate în ultimele zeci de ani (în afara decolorărilor, a redantelărilor şi a regumărilor).

Ştiţi care este problema cu mărcile reparate? Şi ele sunt asimilate falsurilor, atunci când în tranzacţii nu le este specificat clar statutul. Şi asta nu de ieri, de azi, ci încă de la sfârşitul anilor 1900.
Ştiţi ce se întâmplă astăzi totuşi? Nici nu vă imaginaţi ce specialişti sunt la Cultură! O atestă spusele unui fost director al Muzeului Naţional Filatelic, Lia Galic, cu ocazia unui interviu acordat revistei Historia prin 2011 (îl puteţi găsi **aici**):

«Spre exemplu, Muzeul Naţional Filatelic nu este acreditat.Directorul instituţiei se apără spunând:„Probleme nu sunt. Acreditarea unui muzeu este o operaţiune destul de complicată. (...) Legea este destul de severă şi sunt nişte condiţii pe care, efectiv, nu le vom putea îndeplini. (...)Apoi, una dintre cele mai grele condiţii legale pe care nu le putem îndeplini, care îmi vine acum în minte, este faptul că am avea nevoie de un laborator de restaurare, de un restaurator. Specialişti avem, dar restauratori nu. Deşi mai puţine piese din colecţiile noastre pot fi restaurate, timbrele niciodată, eventual matriţele şi machetele ar avea nevoie...”»

Şi aici este de discutat: matriţele (de fapt clişeele) nu se pot restaura deoarece constituie cele mai solide mijloace de comparaţie într-o cercetare criminalistică de stabilire a calităţii de originalitate pentru timbrele vechi. Pentru că şi aşa "pute" peste tot de experţi în timbre.

Revin la schimbul de mesaje pe care l-am avut cu colegul colecţionar din Cluj. Există pe piaţă aşa-zişi negustori care oferă tot felul de reproduceri sub denumirea de "falsuri de epocă" pentru că, vezi Doamne, acestea sunt "mult mai valoroase". Este doar un şiretlic scos în faţă de un tupeu dus până spre obrăznicie. Falsul este fals şi nu poate avea nicio valoare! Adevăratul fals de epocă nu este cel realizat în dauna filateliştilor, ci falsul în dauna poştei, care a fost utilizat pentru a ocoli plata taxelor poştale (aşa-zisele fraude poştale).

Falsurile realizate în dauna filateliştilor sunt imposibil de catalogat, din cauza numărului mare de producţii tipografice care au concurat la punerea lor pe piaţa filatelică (mai pe înţeles, există un număr neprecizat de "tipuri" care nu se mai termină de descris, este pur şi simplu o muncă în zadar). Poziţia unor colecţionari potrivit căreia astfel de falsuri ar constitui "piese de referinţă" este una nejustificată

şi la limita legalității chiar. Orice fals ar trebui separat de piesele originale şi scos de pe piață (desigur, asta este o utopie, deoarece legislația referitoare la producerea şi comercializarea falsurilor are ca obiect falsul de timbru ca mijloc de plată a contravalorii serviciului poştal).

Imaginația profitorilor nu are limite! În cei şase ani şi jumătate de când scriu pe blog cred că am prezentat sute de falsuri în tot acest timp. Şi cu toate acestea tot se întâmplă să rămân cu gura căscată atunci când întâlnesc o "producție" nouă, precum cea indicată de săgeata roşie. Uitați-vă şi minunați-vă! (Click pe imagine pentru mărire).

Publicat de Max Peter la 19:15 0 comentarii

luni, 24 iulie 2017

Falsuri ale mărcilor din emisiunile "Cifra în patru colțuri"

Săptămâna trecută am dat fără să vreau pe eBay peste un fals al mărcii de 50 bani portocaliu Cifra în patru colțuri. Inițial nu am observat că este un fals, dar mărind imaginea mi-au sărit în ochi unele neregularități ale tiparului.

M-am gândit să caut în biblioteca mea de imagini un exemplar neuzat pentru a-l folosi ca martor, alături de fals, pentru a ajuta cititorii să descopere singuri diferențele dintre original şi fals, dar - surpriză! Pe lângă un alt exemplar fals al mărcii de 50 bani am descoperit încă un fals, de această dată la valoarea de 25 bani albastru!!!

Dacă falsul valorii de 50 bani a fost semnalat într-un articol mai vechi din Filatelia de către Silviu Fragomir, **celălalt fals nu a fost semnalat, din câte cunosc.** Când l-am identificat am avut unele îndoieli în ceea ce priveşte statutul de fals, datorită existenței a două tipuri diferite de clişeu. Aşa că am căutat o pereche conținând ambele tipuri. Să le vedem.

Acesta este falsul mărcii de 25 bani, care are şi o imitație a pseudofiligranului stema mică (realizat nu prin impresiune în masa hârtiei, ci cu ajutorul unei substanțe grase). Detaliile care mi-au atras atenția sunt grosimea neregulată a cadrului alb interior care înconjoară efigia, forma şi poziția cifrelor din cele patru cartuşe ale valorii, precum şi aspectul efigiei. Pe lâgă aceste detalii mi-a mai atras atenția şi ştampila, care se vrea o imitație a unei ştampile rurale. Nici dantelura nu seamănă cu cea a originalelor.

Pentru a putea face comparație cu originalul, vă prezint mai jos o pereche orizontală cu cele două tipuri (şi care mai este şi nedantelată la mijloc pe deasupra, click pe imagine pentru mărire):

Falsul a fost oferit tot pe eBay cu mai mult de zece ani în urmă (am început să țin evidența pieselor în licitații cam prin 2000).

Să trecem la falsul valorii de 50 bani. Cred că am mai scris despre acest fals pe blog, dar sunt sigur că majoritatea cititorilor mai recenți nu au citit articolul cu pricina, așa că o reluare nu strică.

Falsul seamănă cu cel prezentat precedent, şi dacă vă uitați mai cu atenție la ambele piese, puteți vedea un aspect similar al tiparului, dar şi al dantelurii. Ştampila nu seamănă cu niciun tip utilizat în perioadă.

Acesta este falsul menţionat la începutul articolului. Pare a fi executat cu acelaşi clişeu (ori matriță) ca şi falsul de mai sus. Se deosebeşte față de original prin forma diferită a cifrelor din colțuri, prin literele care nu seamănă, precum şi prin poziția acestora: poziția piciorului vertical al literei R din ROMANIA față de cifra 25 din colțul stâng superior, precum şi poziția literelor NCI din CINCI față de cifra 25 din colțul stâng inferior. Nu mai vorbesc de aspectul efigiei, aproape identic cu aspectul efigiei de la falsul de 25 bani. Falsul poate induce în eroare colecționarul "obişnuit" prin reproducerea ştampilei BUCURESTI CURSA II, diferită totuşi de cea dublu cerc originală prin existența la reproducere a unei haşuri din linii verticale în cercul interior, haşură inexistentă la ştampila originală.

Aceasta este o captură de ecran a ofertei de pe eBay. Nu am o captură similară şi pentru falsul valorii de 25 bani pentru simplul motiv că atunci când am salvat imaginea, cu mulți ani în urmă, nu aveam obiceiul să salvez şi capturile.

Pentru a putea compara falsurile cu originalul, vă prezint mai jos o pereche neuzată a valorii de 50 bani (click pe imagine pentru mărire):

Publicat de Max Peter la 20:53 2 comentarii
luni, 17 iulie 2017

Poziția originală a tête-bêche-ului este de fapt invers

Foarte pe scurt: necunoaşterea poziției clişeelor în coală poate cauza găuri în portofel. Să mă explic.
Dau mai devreme peste o pereche întoarsă oferită pe un portal online. Click pentru mărire.

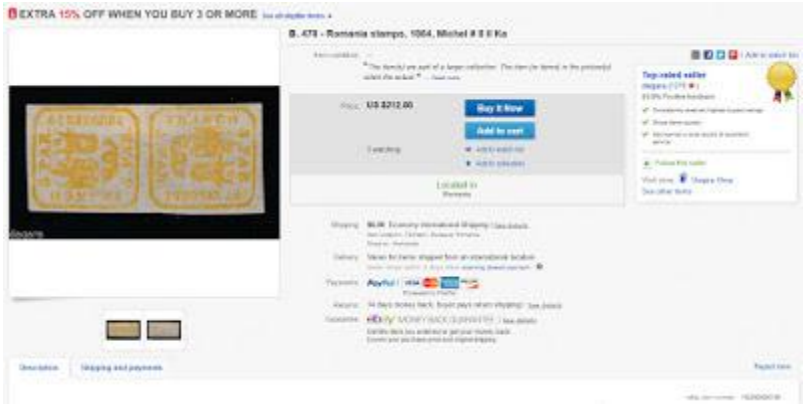

După cum se poate observa din imagine, poziția mărcilor din perechea oferită este "goarnă la goarnă", sau bază la bază, mai elevat vorbind.

Problema este că în coala originală a mărcii de 3 parale Principate, perechea centrală (tête-bêche-ul) este taman invers, cap la cap. De altfel, aşa sunt aşezate clişeele la toate cele trei valori ale planşelor utilizate în 1864, iar acest detaliu se poate vedea chiar la planşa originală existentă la Muzeul Național Filatelic, fotografiată în baza de date online cu obiecte clasate de la Institutul Național al Patrimoniului. Se poate vedea **aici**. Dacă se întâmplă să nu puteți accesa baza de date, am făcut o captură de ecran (click pentru mărire):

Concluzia: perechea oferită este un fals. Nici nu trebuie să mai fie verificate microsemnele (deşi nici ele nu corespund). Schema colii este de altfel prezentată în catalogul din 1974 (printre alte lucrări).

Morala: dragi colegi, studiați literatura dacă vreți să achiziționați clasice, sau stați departe de ele dacă nu le stăpâniți. Pentru că vă alegeți cu găuri în portofel.
Publicat de Max Peter la 21:47 0 comentarii

vineri, 14 iulie 2017

Un fals şi o făcătură

Pe eBay apar mereu tot felul de minuni care pot deruta colecționarul cu un bagaj de cunoştințe mai uşor. Mai că nu e săptămână în care să nu întâlnesc falsuri, făcături sau piese modificate în mod voit de cine ştie cine cu scopul clar de a găsi un "fraier". În ultimul timp nu am mai semnalat însă decât situațiile care mi s-au părut ori mai periculoase pentru începători, ori mai trase de păr.

Astăzi vă prezint acest fals al mărcii de 50 bani "Paris", care poate păcăli o persoană neavizată prin modul în care a fost făcută descrierea (click pe imagine pentru mărire):

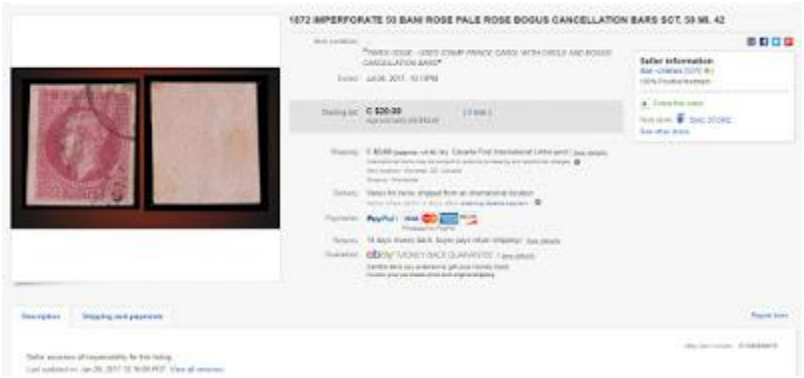

Titlul descrierii indică existența unei ştampile cu bare fanteziste, nespecificându-se însă că de fapt avem de-a face cu un fals. Această modalitate de a prezenta piesa (care seamănă un pic cu o "nevinovată" inginerie socială) ar putea sugera pentru neavizat că de fapt numai ştampila este falsă.
Ca să nu zică cineva că am eu vedenii, vă prezint mai jos o pereche nedantelată originală a aceleiaşi mărci (oferită în urmă cu câteva luni într-o licitație străină, click pentru mărire):

Puteți face comparație între piese. Vă recomand să verificați modul în care este desenată efigia şi aspectul haşurilor acesteia, precum şi forma literelor şi cifrelor din inscripții şi poziția relativă a acestora față de cartuşele din care fac parte.

A doua semnalare are ca obiect o marcă din perioada RPR care a fost decolorată, fiind prezentată drept eroare. Click pentru mărire:

Fără supărare, o astfel de prezentare descalifică autorul.

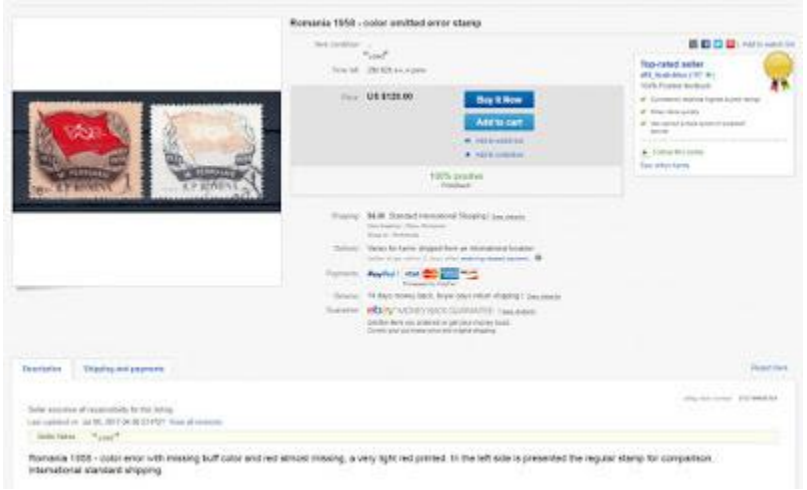

Publicat de Max Peter la 21:19 0 comentarii

sâmbătă, 1 iulie 2017

Este sau nu retuş în medalion?

Pe un portal de licitaţii online, un vânzător oferă de ceva timp mai multe piese clasice româneşti, printre care şi câteva mărci de 20 parale "favoriţi" din 1866-67. Urmărind de mai mult timp ofertele sale, am observat că obişnuieşte să scoată în evidenţă orice "bibil" şi orice "purice" pe care l-a văzut la mărcile pe care le oferă (desigur, pentru a-şi creşte audienţa şi a-şi face oferta cât mai atractivă). Aşa a procedat şi cu două piese pe care le-am găsit în fluxul meu RSS exact una sub alta.

Prima piesă este un unicat de 20 parale care prezintă un retuş vizibil efectuat cu pensula în medalion.

Retuşul în medalion este bine vizibil, făcând un contrast suficient de bun față de fundalul retuşat, impresiunea mărcii având un aspect dezlânat, trădând un tiraj mai târziu (confirmat de hârtia subțire a mărcii, precum şi de data din ştampilă, 10/7 (1867).

Cealaltă piesă de care am pomenit este un ştraif vertical de trei exemplare al aceleiaşi mărci, tot pe hârtie subțire (se poate distinge uşor acest amănunt cu ajutorul imaginii de pe verso, postate de vânzător, la care este bine vizibil tiparul, iar nuanța hârtiei este pală, specifică tirajului pe hârtie subțire).

20 POSTA ROMÂNĂ 20
20 DOUE DECI PAR 20
20 POSTA ROMÂNĂ 20
20 DOUE DECI PAR 20
20 POSTA ROMÂNĂ 20

Descrierea ştraifului menţionează existenţa unor retuşuri în medalion la toate cele trei mărci din ştraif, retuşuri pe care trebuie să recunosc cu părere de rău că n-am reuşit să le văd. Ştraiful a fost însoţit şi de un desen (nu prea reuşit, pe care l-am considerat nerelevant).

Aici intervine un amănunt care nu este destul de cunoscut de către colecţionari. Aproape în totalitate, retuşurile în medalion se întâlnesc la tirajele ceva mai târzii ale mărcii de 20 parale pe hârtie subţire, care prezintă (în marea lor majoritate) tiparul de la uşor uzat la dezlânat evident, iar nuanţa tiparului este negru cenuşiu spre cenuşiu. Din practica studiului acestei mărci (care nu este una rară, întâlnindu-se frecvent pe piaţa filatelică şi în colecţii) rezultă că la tirajele timpurii (caracterizate de un aspect al tiparului de un negru mai ferm, uneorichiar intens) nu se întâlnesc piese care să prezinte medalionul retuşat. Revenind la ştraiful din imaginea de mai sus, părerea mea este că e vorba de un tiraj timpuriu pe hârtie subţire, care are medalioanele nereuşate. Vede cineva vreun detaliu care mie îmi scapă?

luni, 12 iunie 2017

Fals al timbrului de ajutor de 5 lei din 1918

Valorile în lei de la ambele emisiuni definitive ale timbrelor de ajutor (din 1916 şi din 1918) au fost falsificate în mod repetat, despre acest subiect am mai publicat pe blog cel puţin două articole. Astăzi vreau să vă prezint un fals al timbrului de 5 lei.

În imaginea de mai sus (click pentru mărire) puteţi examina un unicat original (stânga) şi un fals, o reproducere (dreapta).

Primul element al desenului care se deosebeşte în mod evident la fals faţă de

original este forma cifrei valorii nominale. Diferențele ale desenului se pot însă deosebi şi la restul literelor din inscripții, examinați-le pe rând pe fiecare şi le veți vedea.

O altă caracteristică evidentă a originalului care nu se întâlneşte la fals este forma şi finețea cărămizilor din fundal, din spatele vulturului. În plus, atât haşurile vulturului, cât şi cele ale postamentului pe care este acesta aşezat prezintă multiple diferențe care pot fi analizate prin comparație.

Niciunul dintre falsurile pe care le-am întâlnit la oricare dintre valorile în lei falsificate din ambele emisiuni (1916 şi 1918) nu a fost realizat cu respectarea minimală a altor două elemente caracteristice: hârtia, respectiv dantelura (ultima are orice altă dimensiune decât clasicele A, B, C, D şi K). Aşadar o simplă măsurare a danteluri şi compararea hârtiei față de cea a unui original v-ar putea ghida relativ uşor în identificarea falsurilor.

Referitor la falsul din imaginea de mai sus, personal am o dilemă deoarece nu sunt sigur care timbru de ajutor s-a intenționat să fie copiat: ori cel de 5 lei brun roşcat din 1916, ori cel de 5 lei portocaliu din 1918. Dilema are drept cauză culoarea dubioasă a tiparului falsului, un fel de crem nedefinit.

marți, 13 iunie 2017

Din nou despre danteluri contrafăcute la mărci din emisiunea Paris

În urmă cu trei zile **scriam pe blog** despre câteva falsuri oferite la o licitație din Spania. Astăzi, mai devreme, verificam evoluția prețurilor unor piese diferite ale poştalor străine din Principate în câteva licitații mai vechi. Întâmplarea de multe ori se pare că potriveşte lucrurile, deoarece într-o licitație mai veche a casei elvețiene David Feldman (noiembrie 1994) am dat peste două piese Paris cu danteluri contrafăcute (numerele de sub imagini reprezintă numerele loturilor în cauză).

Prima piesă a fost taman blocul de patru cu margine superioară de coală oferit la licitația spaniolă amintită, despre care am scris (vezi linkul mai sus). Blocul cu dantelura contrafăcută a avut în 1994 un preț de strigare de 300 franci elvețieni.

Surpriza nu a constituit-o însă blocul de patru, ci o altă piesă de 50 bani, un colț de coală oferit cu un preț tot de 300 de franci elvețieni, care are însă şi el dantelura contrafăcută. După aspectul desenului clişeului avem de-a face cu o marcă originală, dar aşa-zisa dantelură cu aspect neregulat nu se potriveşte cu niciun chip matriței dantelurii în pieptene executate la Paris (vezi mai multe **aici**). La această marcă din colțul colii, falsificatorul a făcut o greşeală grosolană (cauzată probabil de cunoştințele insuficiente): linia orizontală superioară de perfor ar fi trebuit să se continue spre stânga marginii verticale cu numai un singur orificiu suplimentar, nu cu două orificii.

Existența mai multor piese dantelate în fals din piese nedantelate sugerează că în timp a existat o perioadă în care imposibilitatea procurării pieselor dantelate a generat confecționarea unor contrafaceri. Asemenea produse nu pot fi încadrate decât drept falsuri parțiale în dauna colecționarilor.

Aviz amatorilor.
vineri, 30 iunie 2017
Un bloc care m-a băgat în ceață

Prin luna ianuarie din acest an pe portalul eBay au fost oferite o mulțime de piese româneşti provenite dintr-o colecție interesantă, desfăcută pe bucăți de un vânzător din Regatul Unit, colecție bogată în tot felul de mărci incluzând clasice, probe şi eseuri, serii mai bune etc., etc.

Printre piesele oferite s-a aflat şi blocul din imaginea de mai jos, descris pe foaia de album pe care a fost fixat de fostul proprietar. Click pe imagine pentru mărire.

Deci este marca de 10 lei din seria de uzuale "Mihai copil" cu filigran linii ondulate (din acelaşi grup de uzuale mai fac parte valorile de 25 bani şi de 7,50 lei, excluzând valorile "normale", imprimate pe hârtie velină fără filigran).

De ce m-a băgat în ceață acest bloc? Datorită unei caracteristici care nu se potriveşte cu formatul "normal" al colilor de tipar, aşa cum se regăsesc ele în colecția înmormântatului Muzeu Național Filatelic (din această valoare se păstrează în colecție coală de 100 de exemplare (10×10) cu margini, precum şi coală de 200 de exemplare (20×10), tot cu margini. La ambele tipuri de coală pe marginile superioare şi inferioare se regăsesc "haşuri" realizate din linii de culoare, aşa cum se pot vedea pe marginea inferioară de coală de la blocul din imaginea de mai sus.

Dar asta nu e tot! (nu faceți legătură cu reclamele difuzate în prostie de unele canale TV). Dacă vă uitați mai cu atenție pe marginea superioară a blocului, veți mai observa ceva (click pe imagine pentru mărire, urmăriți săgețile roşii):

Pe margine superioară se pot vedea urme de la un alt set de haşuri din linii de culoare (la fel ca pe marginea inferioară), deci şi **deasupra blocului de 20 de mărci ar mai fi o margine de coală!!!**

Desigur că o astfel de formațiune **nu se potriveşte** cu formatul colilor complete cunoscute (păstrate, după ştiința mea, numai în colecția Muzeului Filatelic).

Singura explicație care îmi vine în minte pentru a se putea explica acest format "mic" este că **ar fi posibilă pregătirea unor coli speciale pentru carnete, care însă nu au mai apucat să vadă lumina zilei**.

Orice alt raționament este binevenit.

miercuri, 31 mai 2017

Fals al unei clasice litografiate

Prin luna martie, pe eBay a fost oferită o pereche orizontală obliterată a mărcii de 20 parale pe hârtie subțire (1867), marca din dreapta prezentând eroarea tipică "punct în greaca din dreapta sus". Perechea purta o ştampilă KAHUL MOLDOVA

"mare". Unul dintre prieteni s-a oferit să participe la licitație, dar după ce am examinat cu mai multă atenție fotografia piesei l-am sfătuit să renunțe pentru că perechea mi-a trezit dubii în ceea ce privește originalitatea. Click pe imagine pentru mărire.

Perechea a fost totuşi vândută fără a beneficia de prea multă atenție, zic eu (20 de lire sterline după 14 oferte).

Primele elemente care mi-au trezit atenția au fost dispunerea tipurilor (ambele mărci aparțin aceluiaşi tip major) şi prezența ştampilei CAHUL MOLDOVA. Referitor la alăturarea tipurilor, literatura nu face precizări, deoarece colile cunoscute ale mărcii de 20 parale pe hârtie subțire nu conțin această eroare (ori poate s-or fi descoperit între timp şi nu sunt eu la curent cu această problemă). Referitor la ştampilă, acest tip se cunoaşte utilizată cu data târzie 1 septembrie 1865[1], pentru utilizare pe mărcile Cuza (1865) şi Carol cu favoriți (1866-1867) fiind înlocuită cu ştampila tip A65 (agrafă bogată)[2], care se şi întâlneşte pe mărcile "favoriți" din 1866-67.

Un al treilea element vizual care m-a determinat să mă îndoiesc de originalitatea perechii a fost aspectul tiparului. Este un lucru pe care nu l-am povestit în amănunt pe blog până acum: ochiul format al cunoscătorului principalelor procedee de tipar poate face relativ uşor diferența dintre aspectul unei litografii şi cel al unui tipar înalt clasic. Diferența constă în aspectul zonelor imprimate la cele două procedee de imprimare, deoarece modul în care cerneala de tipar interacționează cu hârtia este diferit, iar diferențele devin uşor sesizabile cu un antrenament ceva mai îndelungat din partea colecționarului. Ca elemente mai concrete care diferă față de aspectul unei litografii sunt contururile cadrelor, ale cifrelor şi literelor din inscripții şi, nu în ultimul rând, al finețiihaşurilor efigiei. Iar pentru a vă putea

convinge, vă prezint mai jos câteva exemplare de mărci cu punct în greacă, care au fost atestate ca originale. Faceți click pe imaginea perechii, apoi pe restul imaginilor şi comparați-le pentru a vă convinge singuri. Vă recomand să comparați în special haşurile părului efigiei, atât între pereche şi restul pieselor, cât şi separat între unicatele de mai jos. Diferențele vă vor apărea mai evidente.

Original neuzat

Original neuzat

Original obliterat

Unicat aflat pe o scrisoare (imagine decupată)

Referitor la tipurile blocului de report, combinația tipurilor principale se poate întâlni (cel mai probabil) la perechile tip 3 + tip 1 (probabilitatea ca perechea să provină din corpul principal al colii este mult mai mare față de proveniența din anexă, chiar dacă nu este cunoscută cu exactitate componența tuturor modelelor de coli ale mărcii de 20 parale pe hârtie subțire). La perechea ilustrată la început nu am reuşit să îmi dau seama care ar putea fi tipurile (şi nici nu cred că se poate, perechea nefiind originală, deci neputând prezenta microsemnele tipurilor).

Ca ultim argument am apelat din nou la suprapunerea imaginii ultimei mărci cu imaginea mărcii cu punct în greacă din pereche. Se pot sesiza unele diferențe între pozițiile elementelor de desen echivalente (click pentru mărire). Elementul de referință la suprapunere este colțul stâng superior.

Până aici - toate şi frumoase, aştept însă şi alte opinii.

---

[1] Kiriac Dragomir, Ştampilografie poştală (România: 1822-1910), Târgu Mureş 1990, pag. 85.
[2] Idem, op. cit. pag. 98-99.
Publicat de Max Peter la 16:59 0 comentarii
Găsit eroare, caut confirmare
Sincer vă spun că nu ştiu dacă am mai văzut-o sau nu, nu am la îndemână clasorul conținând capitolul cu pricina şi nici acces la baza mea de date. Ca să nu uit, public totuşi semnalarea.

Cred că este destul de evidentă, urmăriți săgeata. Aşadar o confirmă cineva?

miercuri, 5 aprilie 2017
Indiferență de (aproape) 80 de ani!
Cred că mai corect ar fi fost "indolență"!

Vă mai aduceți aminte de scandalul de acum vreo zece ani referitor la falsurile descoperite la Muzeul Filatelic Național, în urma căruia Curtea de Conturi a depus o plângere penală, constituindu-se un dosar la DNA. Cine nu-şi aduce aminte poate să (re)citească **articolul pe care l-am publicat în 2012**.

La acea dată uitasem complet de un articol dintr-o revistă filatelică mai veche, din 1938. Până să ajung la revista în cauză, poate că sunt necesare unele precizări privind componența tezaurului aparținând Muzeului Filatelic Național.

Colecțiile păstrate acolo provin din patru surse principale, potrivit informațiilor făcute publice:

- o colecție constituită de către Poşta Română (sub diversele denumiri şi forme de organizare pe care le-a avut de-a lungul timpului) pe baza schimbului internațional de timbre organizat la nivelul Uniunii Poştale Universale (România fiind unul dintre membrii fondatori); în perioada interbelică, această colecție era denumită şi "Albumul oficial al Direcțiunii PTT";
- o colecție cuprinzând coli originale şi clişee provenite din "tezaurul" constituit la Fabrica de Timbre;
- mai multe exponate primite sub formă de donații de la colecționari;
- diferite cantități de timbre provenite din confiscări efectuate de diverse organe ale statului.

Recent, mulțumită unui grup inimos de colecționari s-a efectuat digitizarea colecțiilor revistelor filatelice disponibile din perioada 1937-2015. Recitind câteva numere mai vechi am dat peste un articol publicat în 1938 de avocatul Ioan Bogdan, unul dintre marii filatelişti români ai perioadei interbelice. Probabil că l-am mai citit cu mulți ani în urmă şi nu-l mai țineam minte, dar recitindu-l acum, vă mărturisesc că mi s-a ridicat părul în cap! Click pe imagini pentru mărire.

Anul II — No. 8-9 August-Septembrie 1938

REVISTA SOCIETĂŢII FILATELICE ROMÂNE

ORGAN AL SOCIETĂŢII FILATELICE ROMÂNE

Apare odată pe lună

Comitetul de conducere: D-nii Ing. I. Fundăţeanu, C. Minescu, Dr. N. Dancea, C. Nămoloiu, G. Nosca.

REDACŢIA ŞI AD-ŢIA CALEA VICTORIEI, 2, BUCUREŞTI I — Tel. 3.83.45

Cont C. E. C. Nr. 1267

Cu alte cuvinte, în 1938 se cunoştea de existenţa falsurilor din colecţia Poştei!!! Să nu spuneţi că ştiau colecţionarii, iar oficialii nu ştiau!

Cum s-a putut întâmpla aşa ceva? Nu există decât o singură explicaţie: angajaţi însărcinaţi cu gestionarea colecţiei (numiţi mai mult ca sigur pe orice alte criterii decât pe baza unor cunoştinţe de specialitate minime necesare) au înregistrat în evidenţă nişte falsuri pe post de mărci originale. Mai târziu povestea "a răsuflat", dar şefii au bălmăjit-o, neluând niciun fel de măsură (acoperindu-se probabil unul pe altul, în purul stil românesc). A venit apoi războiul şi oamenii au avut alte griji pe cap. E posibil ca toată tărăşenia (acoperită chiar de către autorităţi) să fi fost uitată. Mai târziu gestionarii tezaurului n-au mai suflat o vorbă! Este vorba şi despre cei de la Poştă, şi cei de la Banca Naţională (unde s-a aflat acesta până în 1990).

Iată însă că vine şi momentul de după 2000 când tezaurul de timbre a trebuit să fie predat unui gestionar nou, fostul gestionar decedând (după cum rezultă din documentele oficiale). Pe timpul predării-primirii însă, noul gestionar (care avea

cunoştinţe filatelice) a remarcat rapid existenţa falsurilor, aducând la cunoştinţa şefilor situaţia. S-a iscat scandalul şi s-a ajuns la treaba cu sesizarea Curţii de Conturi. Citiţi la linkul de la începutul prezentului articol.

După toată povestea asta, desigur că nu se putea întâmpla decât un singur lucru: toţi oficialii s-au dat urgent la o parte, nedorind să-şi asume nicio răspundere. Nici usturoi n-au mâncat, nici gura nu le miroase!

Acum, chiar sub ochii noştri, se petrece altă trăznaie. **Citiţi aici!**

Până şi pentru ultimul prostălău este evident că, în lumina celor prezentate, principala cauză a întregului tărăboi este numirea/alegerea în posturi de specialitate a unor persoane care n-au avut de-a face în viaţa lor cu timbrele şi care n-au nici cel mai scăzut nivel de cunoştinţe necesar (măcar aşa... la nivelul bunului simţ!). Culmea este că nu răspunde nimeni pentru asta, că aşa e legislaţia croită - oamenii sistemului nu se pot sancţiona singuri, ce naiba! Ei îşi auto-echivalează studiile, pentru că i-a durut în spate de formarea unor specialişti adevăraţi).

Mai există o cauză care a facilitat producerea acestui şir de evenimente: cei care au realizat legislaţia referitoare la patrimoniul mobil au evitat (intenţionat?) orice răspundere pentru deţinătorii bunurilor, separând nejustificat protecţia bunurilor de valorizarea acestora din punct de vedere istoric, artistic etc., etc. De aceea inventarul din depozite este ţinut departe de ochii publicului. De aceea în unele instituţii angajaţii au ajuns să vegeteze timp de zeci de ani fără să producă ceva în folosul societăţii, consumând totuşi fonduri publice. De ce?

Situaţia în care am ajuns cu tezaurul de timbre este pur şi simplu scandaloasă şi în opinia celor mai mulţi colecţionari organele abilitate ar trebui să intervină pentru a se salva ce se mai poate.

sâmbătă, 11 martie 2017

Întreguri poştale: o imagine face mai mult decât cuvintele

Curiozitatea te poate face să observi lucruri nesemnalate înainte, care confirmă însă alte lucruri pe care le ştiai dinainte. Pe scurt, se dau două cărţi poştale identice (una circulată, cealaltă neuzată, dar problema se referă la imprimatul întregului poştal şi nu la circulaţie):

Prima carte poştală;

A doua carte poştală.

Mi-a sărit în ochi înclinarea diferită a mărcilor fixe de pe cele două cărți poştale. N-am ce face şi le suprapun, încercând să fixez, ca punct de plecare, stemele de pe cele două întreguri. Rezultatul:

Se ştia că planşele (formele de tipar ale) întregurilor au fost confecționate din mai multe elemente disparate (din suprapunerea prezentată mai sus această remarcă devine evidentă). Probabil că un ochi mai atent va putea remarca o serie de varietăți al căror număr nu îl pot preciza în acest moment. Cred că le-ar reveni pasionaților de întreguri această sarcină a studiului.

vineri, 3 martie 2017
Ştampilă de serviciu interesantă
După 23 august 1944 armata română a depus armele, iar trupele sovietice au intrat în țară îndreptându-se spre vest şi ocupând treptat teritoriul românesc. Pentru o scurtă perioadă, serviciul poştal a suferit întreruperi din cauze evidente.

Din acea perioadă a supraviețuit un plic purtând o ştampilă de serviciu interesantă (click pe imagini pentru mărire).

Plicul din imaginile de mai sus a fost expediat în regim recomandat în septembrie 1944 din Câmpulung (Muscel) spre Comăneşti, Bacău. Din cauza întreruperii legăturilor poştale, plicul nu a mai putut ajunge la destinație, aplicându-i-se pe față o ştampilă de serviciu biliniară: "RETUR/Nu se poate remite".
Potrivit documentelor vremii, niciunul dintre cele două oficii (Câmpulung şi Comăneşti) nu a avut întreruperi în activitate în acea perioadă, de aceea concluzia pe care o trag este că au fost suspendate o parte a curselor poştale care făceau legătura dintre Muntenia şi Moldova.

vineri, 17 februarie 2017

Tot nu m-am lămurit cum este cu supratiparul SE de la "Expoziția generală"

În ultimii ani am urmărit cu mare atenție toate mărcile sau seriile Expoziția generală din 1906 purtând supratiparul "S E", aşa-numitele mărci destinate "serviciului expoziției", cum apare notat în aproape toate cataloagele.

Din păcate astăzi ne confruntăm cu o problemă la care, din păcate, nu s-a mai gândit nimeni în cei 110 ani de la punerea în circulație a supratiparelor: cum au fost ele executate?

Teoretic, pentru fiecare categorie de poziționare şi format **există cel puțin două posibilități:**

a) cele două litere (S şi E) formează un corp comun, având acelaşi suport;
b) literele s-au aplicat independent una față de cealaltă.

Potrivit informațiilor furnizate de literatura filatelică, tirajul în serii complete a fost de 1.200, dar probabil acesta a fost tirajul doar al valorilor mari, cele mici fiind supratipărite în mult mai multe exemplare (de altfel şi raritatea dintre valorile mici şi cele trei valori mari pare inegală, cele mici fiind mult mai comune). Ei bine, tocmai raritatea valorilor mari mă face să cred că atunci, la lansarea celor 1.200 de serii supratipărite, s-au petrecut unele lucruri despre care înaintaşii s-au cam ferit să vorbească.

În opinia mea anunțul că nu vor fi supratipărite decât 1.200 de seturi complete i-a determinat pe negustorii vremii să intre în fibrilație. Existau (potrivit mărturiilor scrise din corespondența filatelică a vremii) negustori care tranzacționau mărci cu mia de bucăți, aşadar problema banilor nu prea se punea pentru aceşti mici afacerişti. Problema era cum se poate acoperi eventuala cerere (care era aşteptată a fi una mai mare în comparație cu uzualele).
În opinia mea, este mai mult decât probabil să fi fost, la acea dată, şi valori mari care au "beneficiat" de supratipare contrafăcute. La toate cele trei valori mari am întâlnit atât exemplare cu literele supratiparului aliniate şi având (aproximativ) acelaşi spațiu între ele, precum şi exemplare la care cele două litere sunt nealiniate între ele, cu axele verticale neparalele şi plasate cu spații diferite între S şi E.

Din păcate fragmentele şi plicurile cu piese supratipărite, ştampilate nu ne sunt de ajutor, deoarece aceste mărci nu au avut o circulație poştală reală, toate aşa-zisele circulații purtând în realitate ştampile aplicate de complezență. Dar chiar şi la astfel de piese am întâlnit supratiparele aplicate pe cele trei valori mari atât dintr-una, cât şi din cealaltă categorie (şi aliniate, şi aplicate independent). Aşadar nu avem cu ce compara şi cum să stabilim care ar fi acele exemplare care ar putea fi luate drept

piese de referință, în raport de care să stabilim ulterior care ar fi supratiparele originale şi care ar fi cele contrafăcute.

Ideile de mai sus mi-au fost induse de o piesă întâlnită astăzi, o marcă la care supratiparul pare aplicat uşor descentrat:

În final revin la întrebarea la care deocamdată nu avem răspuns: cum a fost realizat supratiparul aplicat pe cele trei valori mari?

Orice opinie este bine-venită.
Publicat de Max Peter la 19:42 0 comentarii

Cineva a "furat-o" de 300 de dolari

Am văzut puțin mai devreme lotul de blocuri "Căişorii" care se pare că a fost vândut recent pe eBay (click pe imagine pentru mărire).

Pentru ochiul învățat se vede de la o poştă că toate cele opt blocuri prezintă dantelură în linie (cel mai bine se poate distinge colțul de coală de 50 bani, dar şi la blocurile cu margine de coală dantelura în linie este evidentă. Aşa cum am scris de multe ori în articolele mai vechi, dantelurile în linie la această emisiune trădează falsurile.

Potrivit datelor afişate pe pagina lotului, el a fost vândut (click pentru mărire).

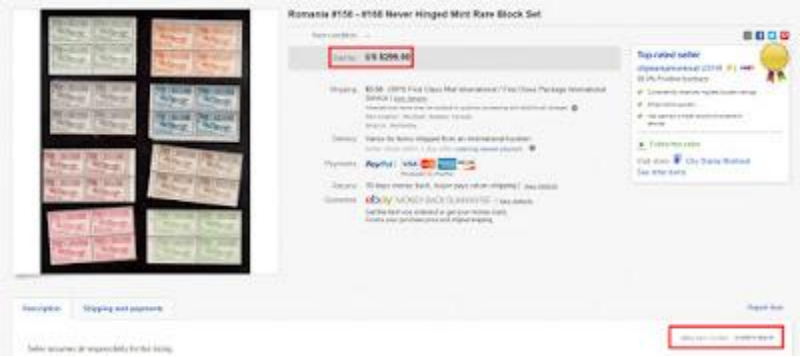

Şi uite-aşa lipsa de cunoştinţe de bază a mai făcut o victimă. Aviz amatorilor.
Publicat de Max Peter la 18:58 3 comentarii
miercuri, 8 februarie 2017
Probă cu centrul răsturnat
Internetul oferă filateliştilor posibilităţi nemaipomenite de informare prin uşurarea accesului la informaţia postată de-a lungul şi de-a latul mapamondului. De aceea în ultimii ani avem cu toţii posibilitatea de a vizualiza o mulţime de piese care ne-au fost necunoscute înainte.
Totodată acum avem posibilitatea de a verifica multe dintre informaţiile pe care le întâlnim în diverse cataloage şi lucrări.

Un exemplu este perechea de probe din imaginea de mai jos (click pentru mărire).

Literatura filatelică de limbă engleză denumeşte o asemenea piesă drept "Printers waste". Corespondentul în limba română ar fi "probă de imprimare".
Centrul ambelor clişee este răsturnat cu 180 de grade faţă de cadru, iar perechea este nedantelată, cuprinzând şi marginea de coală (care nu are niciun fel de semne marginale).

Prezenţa ştampilei oficiului temporar nu ar trebui să vă dezorienteze: cel mai

probabil coala respectivă de probe a fost sustrasă din tipografie, apoi împărțită între diverşi amatori (în urmă cu circa 30 de ani am mai văzut o pereche identică, provenită din milocul colii, neuzată însă). Perechea de față a ajuns cel mai probabil pe mâna unui colecționar care a dorit la data respectivă să îşi confecționeze un suvenir în amintirea expoziției. De altfel o cantitate importantă a tirajului emisiunii a fost obliterată de complezență cu aceeaşi ştampilă.

Perechea a fost vândută pe un portal online chiar înaintea Sărbătorilor.
Publicat de Max Peter la 20:58 0 comentarii

Curiozitate la o uzuală Ferdinand

Blocul din imaginea de mai jos a fost vândut pe un portal online.

Curiozitatea constă în imprimarea colii pliate pe o porțiune îngustă.
Cel care a descoperit curiozitatea şi-a făcut şi un suvenir de toată frumusețea, desfăcând pliul de hârtie (pentru mărirea spectaculozității) şi aplicând pe mijlocul blocului ştampila oficiului temporar TIMIŞOARA - TARG DE MOSTRE.

"Simfonia neterminată 2" ar putea fi denumit studiul mărcilor uzuale Ferdinand, datorită varietăților numeroase de tot felul care se înregistrează. Simfonia cu numărul 1 este - fără nicio îndoială însă - emisiunea Spic de grâu (pe care personal o consider cea mai complexă din istoria filateliei româneşti).

vineri, 20 ianuarie 2017

Un fals al timbrului de ajutor de 50 lei din 1916

Proaspăt devenit centenar, acest timbru de ajutor a fost printre cele care au fost falsificate încă din primii ani după Primul Război Mondial, împreună cu timbrele de ajutor de 2 şi 5 lei din aceeaşi emisiune.

Deşi aceste valori nu au avut şi o circulaţie poştală (pe lângă cea fiscală) decât în mod benevol, necazurile aduse de război numai la realizat de piese filatelice nu mai permiteau, iar tirajele mici au făcut ca ele să fie consumate destul de repede. Cel mai bun argument pentru aceasta îl constituie timbrul de ajutor de 2 lei verde supratipărit cu "M.V.i.R." caligrafic, confecţionat pe timpul ocupaţiei germane prin supratipărirea unei reimpresiuni imprimate în verde (în loc de brun, culoarea timbrului de ajutor iniţial din emisiunea 1916) pentru simplul motiv că acest timbru nu mai exista în stoc.

Cu toate acestea, faptul că unele cataloage de largă circulaţie (de exemplu Zumstein) au listat toate valorile emisiunii, inclusiv cele care nu au avut circulaţie poştală, a făcut ca ele să fie solicitate pe piaţa filatelică. Iar "întreprinzătorii" nu au întârziat să apară. Sub forma creatorilor de "copii".

În imaginea de mai sus, în partea stângă se află timbrul original, iar în dreapta falsul lui (click pentru mărire). Pentru un colecţionar cu privirea mai ageră, diferenţele între cele două sunt uşor de sesizat:
- ornamentele cadrelor verticale sunt mai grosolane la fals;
- literele din ROMANIA şi din TIMBRU DE AJUTOR sunt tremurate la fals şi lipsite de fermitate;
- fundalul realizat din "cărămizi" este în parte neclar şi îmbâcsit la fals;

- detaliile de pe aripile vulturului sunt grosiere la fals şi mult mai fine la original, etc., etc.

Diferențele sunt mai multe, priviți imaginea şi identificați-le pe cele nemenționate.

În afara diferențelor de desen, la fals mai apr şi diferențe de hârtie, gumajul este incolor, transparent şi subțire, mai regulat decât la original, iar dantelura este diferită de clasicele B, D şi K.
Publicat de Max Peter la 19:12 0 comentarii
joi, 19 ianuarie 2017
Planşe la supratiparele mărcilor din emisiunile Debreţin
La modelele noi din emisiunile Debreţin se pot observa, chiar şi cu ochiul liber, o serie de variații ale poziției şi intervalelor la care au fost aplicate supratiparele. Din câte cunosc, nu există până astăzi (cel puțin în literatura de limbă română) vreun studiu care să analizeze planşele supratiparelor folosite pe modelele noi, special realizate pentru aceste emisiuni.

În ilustrațiile de mai jos (care sunt destul de mari, puteți face click pe ele pentru mărire) sunt prezentate mai multe blocuri la care pe imaginile scanate am aplicat linii punctate care scot mai uşor în evidență diferențele de poziționare relativă a supratiparelor.

De ce ar fi necesară o analiză de acest fel? În primul rând pentru că nu ştiu să se fi făcut un astfel de studiu şi nu văd de ce nu s-ar face. În al doilea rând, deoarece există falsuri (pe care mulți colecționari nu sunt în măsură să le deosebească de mărcile originale), analiza planşelor supratiparelor ar putea scoate în evidență unele cartacteristici care lipsesc la reproduceri, dar sunt prezente la originale.

În principiu ar trebui să existe cel puțin patru planşe, câte una pentru fiecare format al desenului pe care s-au aplicat supratipare. Totuşi, din observațiile pe care le-am făcut absolut în mod sumar (deci fără a intra în amănunte şi fără a extinde cercetările) am senzația că s-ar putea ca numărul planşelor să fie mai mare. Desigur, concluzia poate să fie infirmată deoarece nu am făcut o cercetare amănunțită, ci mai degrabă una sumară.

Am încercat să analizez două elemente principale ale supratiparelor:
- verticalitatea monogramei;
- intervalele dintre acestea/alinierea lor.

Existența unor alinieri defectuoase poate fi sesizată identic de mai multe ori, sau s-

ar putea identifica poziții în coală care să prezinte alinieri defectuoase caracteristice (aşa cum se întâlneşte, spre exemplu, la unele planşe ale supratiparului emisiunii Oradea, 1919). Atunci când la aceleaşi poziții în coală se identifică alinieri diferite, este clar că supratiparul a fost aplicat cu planşe diferite.

Şi natura formatului/confecționării planşelor supratiparelor este una dintre problemele despre care nu cunosc să se fi scris ceva în literatura de limbă română: este vorba de planşe confecționate din mai multe elemente mobile (aşa cum s-a întâmplat la supratiparele emisiunilor Cluj şi Oradea), ori este vorba de plăci de zinc care cuprind mai multe monograme? (aşa cum s-a făcut la supratiparele 8 IUNIE 1930 aplicate pe uzuale, timbre de serviciu, taxe de plată şi poşte aeriene româneşti).

Prezentul articol nu are decât rolul de a atrage atenția colecționarilor interesați asupra posibilităților de studiu existente. Şi acum, vă las să examinați imaginile (click pentru mărire).

Dacă pe timpul studiului se utilizează programe specializate de grafică, atunci

unghiurile sub care monogramele sunt înclinate ori alinierea acestora este făcută se pot determina foarte uşor:

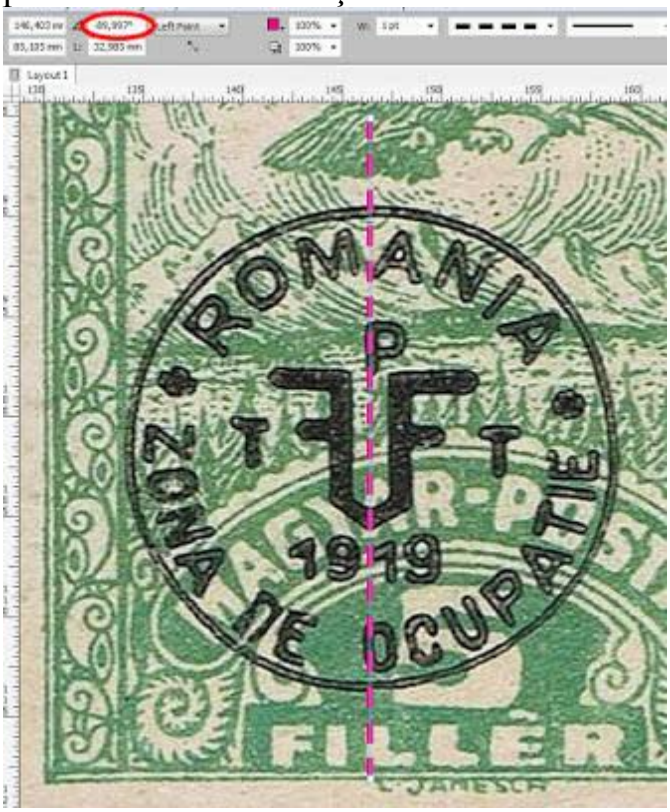

Continuăm cu alte piese:

ROMANIA
ZONA DE OCUPATIE
1919
3 KORONA MAGYAR-POSTA 3 KORONA

ROMANIA
ZONA DE OCUPATIE
1919
5 KORONA MAGYAR-POSTA 5 KORONA

Segély-bélyeg
ROMANIA
ZONA DE OCUPATIE
1919
50 FILLER MAGYAR-POSTA 50 FILLER

Segély-bélyeg
1
MAGYAR-POSTA
2
20
FILLÉR
ROMANIA

Ultimele patru imagini sunt ale mărcilor care poartă şi supratiparul "Segély-bélyeg", supratipar care nu pare a face parte din planşa cu care a fost aplicată monograma, aşadar ar fi încă un punct suplimentar de studiu.

Toate blocurile din imaginile de mai sus au fost oferite recent la vânzare pe eBay.

ATENȚIE! TOATE PIESELE DE MAI SUS SUNT FALSURI, ATÂT MĂRCILE (SUPORTUL), CÂT ŞI SUPRATIPARELE. Subiectul de studiu rămâne însă valabil din punct de vedere teoretic.

duminică, 8 ianuarie 2017

Despre falsuri ale clasicelor româneşti cu poansonul "SIBIESCO" şi despre căutatul în arhivele digitale

Despre aceste falsuri am mai scris, le-am semnalat într-un articol mai vechi pe blog. Toate falsurile sunt relativ uşor de identificat pentru ochiul obişnuit cât de cât cu desenul mărcilor clasice, iar datorită acestui lucru ele nu prezintă riscuri, în opinia mea, decât pentru neinițiați.

Recent, pe eBay a apărut din nou un lot de trei exemplare, oferite drept ceea ce sunt de fapt, falsuri (ce-i drept). Click pentru mărire.

Am avut ocazia să țin în mână astfel de producții: ele sunt imprimate în tipar înalt, nu prin litografiere, iar hârtia poate fi uşor identificată ca fiind diferită de cea a originalelor. Desenul prezintă inconsistență de la un fals la altul (cauza cred că a fost calitatea pieselor după care s-au realizat copiile).

Nu ştiu dacă aceste tipărituri au fost realizate ca facsimiluri sau cu intenția de a escroca colecționarii (mulți tipografi cu stabilimente care funcționau la sfârşitul secolului XIX şi începutul secolului XX au realizat copii după majoritatea mărcilor apărute până atunci, fie ele mai rare sau mai comune, cu scopul de a ajuta colecționarii fără posibilități materiale adecvate să-şi completeze căsuțele goale din albume). Desigur, o parte din aceste producții au fost oferite şi ca "originale" colecționarilor neavizați. Presa filatelică (atât cea europeană, cât şi presa americană) din anii 1880-1910 conține destule relatări privind acțiunile organelor de poliție şi/sau de justiție atât împotriva stabilimentelor grafice, cât şi a celor care ofereau copiile drept originale.

Ieri am avut pe un portal de socializare o discuție cu un coleg colecționar referitoare la numele "SIBIESCO" din poansonul aplicat pe spatele acestor falsuri. Am reuşit să-mi salvez pe calculator o arhivă filatelică (în format digital) destul de bogată, cuprinzând multe zeci de mii de pagini. Cele mai multe publicații au fost deja parcurse, iar informațiile pe care le-am considerat utile le-am salvat separat pe fişe. M-am gândit că n-ar fi rău să caut în această arhivă numele SIBIESCO, descoperindu-l după vreo 30 de minute de căutare automată într-un număr din mai 1913 al revistei franțuzeşti Revue philatélique française:

Am găsit altceva decât credeam că voi găsi, dar orice sursă documentară este bună.

Povestea falsurilor mărcilor româneşti ajunse pe piața occidentală spre sfârşitul secolului al XIX-lea a constituit subiectul mai multor articole. În unele se dezvăluie faptul că un şarlatan din România (era vizat Moroiu) s-a prezentat atât colecționarilor, cât şi presei filatelice sub diverse nume inexistente, pentru a da credibilitate propriilor producții. Numele vehiculate cuprindeau şi particula "-escu" şi nu mai țineam minte dacă "Sibiescu" era sau nu printre ele. De aceea m-am hotărât să şi recurg la căutarea în arhiva digitală.

LA REVUE PHILATÉLIQUE FRANÇAISE 87

LES TIMBRES DE HAUTE VALEUR PROJETÉS EN SUISSE

Nous sommes redevables à M. Zumstein de pouvoir montrer à nos lecteurs les projets des timbres de 5 et 10 frs. que la Suisse se propose d'émettre. Toutefois ces projets n'ont rien de définitif ni d'officiel et il se peut fort bien que ces essais, fort beaux d'ailleurs, ne voient jamais le jour. Nous le regretterions car nous sommes partisans de la reproduction sur les timbres des gloires des pays, gloires naturelles: paysages, sites; gloires historiques: portraits des grands hommes, scènes de la vie militaire, etc, etc, dont la vue apprend à bien connaître et mieux aimer sa patrie.

L'essai du timbre de 5 fr. représente la ville de Lucerne dominée par le Pilate. Le deuxième cliché nous montre la chapelle de Tell sur le lac des Quatre Cantons: sur le troisième se dresse la cime majestueuse du Cervin, à l'ascension si périlleuse. Enfin sur le quatrième nous voyons le Palais fédéral à Berne.

M. P.

Aux collectionneurs d'Entiers

Quelques amateurs d'entiers se sont groupés pour obtenir qu'il leur fût fait un service des nouveautés comme il s'en fait pour les timbres. Ce service est plus difficile à faire que pour les timbres, les personnes qu

Copy Ctrl+C
Copy With Formatting
Export Selection As...
Highlight Text
Cross Out Text Del
Replace Text Ins
Add Note to Text
Add Bookmark Ctrl+B
Create Link

R. LEROY,
30, Rue d'Armenonville (Neuilly-s.-Seine).

COMPTES-RENDUS
DE LA
Société Française de Timbrologie

Séance du 16 Avril 1913

Présidence de M. Templier.

Membres présents: MM. Bauer, Capitaine, Chénier, Coyette, François, Horvilleur, Lemierre, Mallet, Marcevaux, Picard, Spohr.

Excusés: MM. Docquet, Leroy et Rommevaux.

Arhiva digitală permite căutarea în cadrul textului din paginile scanate, precum şi manupularea informației conținute.

Părăsind subiectul falsurilor şi abordând problema arhivelor digitale (bănuiți de ce), vreau să subliniez faptul că simpla scanare a unor reviste nu le face şi apte pentru a putea fi utilizate la căutarea de termeni şi/sau cuvinte cu ajutorul programelor specializate. Există mai multe standarde şi formate de fişiere utilizate de către profesionişti tocmai pentru a permite execuția căutărilor. A poseda o sumă

de imagini în format bitmap nu te ajută în niciul fel la căutări. Dacă vă interesează subiectul, rezolvarea poate fi găsită pe internet, nu dau detalii deoarece numărul persoanelor interesate este mic.

Revenind la falsuri, lotul prezentat mai sus a fost oferit de către un ID înregistrat în Canada (click pentru mărire):

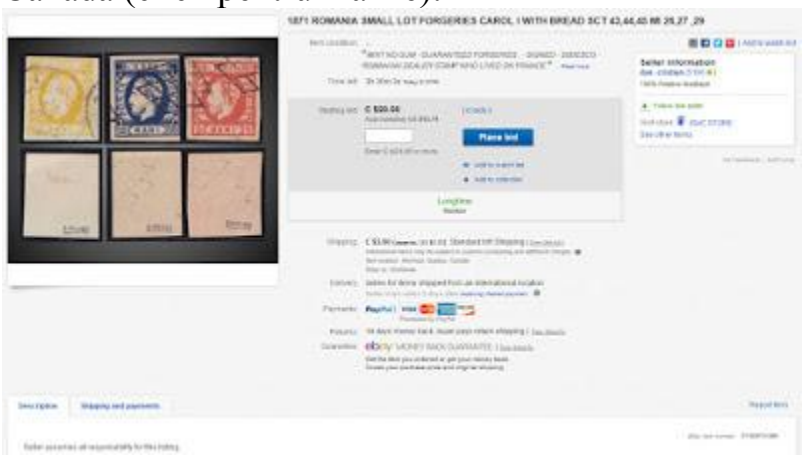

Problema comercializării falsurilor unor mărci poştale sau piese filatelice nu a fost niciodată tratată în mod serios în cercurile colecţionarilor. Există câteva lucrări apărute pe acest subiect, dar ele nu fac decât să trimită la nişte articole dintr-o legislaţie prost făcută, neadaptată realităţii pieţei filatelice. În continuare cred că există situaţii şi poziţii de clarificat atât în legea penală, cât şi în legislaţia referitoare la obiectele de patrimoniu. Că ele s-au formulat şi adoptat fără a se consulta şi persoane avizate nu mai constituie un secret.

În opinia mea, orice formă de comercializare a oricărui tip de fals ori reproducere ar trebui interzisă prin lege. M-am săturat pur şi simplu să semnalez existenţa pe piaţă a falsurilor şi făcăturilor, articolele de pe blog din cei şase ani ai săi fiind o dovadă a încercărilor mele de a atenţiona colecţionarii de bună credinţă. Problema comercializării falsurilor "în scop de studiu" este una falsă (şi utilizată de regulă de profitori), deoarece numărul copiilor (facsimilelor) ori al falsurilor va fi unul nesfârşit, catalogarea completă a lor fiind o misiune cu şanse inexistente încă din start.

Circulaţie înjumătăţită, sau doar o jucărie?

N-aş fi scris despre plicul din imaginea de mai jos (click pentru mărire) dacă nu aş fi fost întrebat de mai mulţi colaboratori ce fel de circulaţie este.

Este un plic destul de urâțel, expediat în august 1922 din Huedin în Iugoslavia, la Mohol. Francatura a fost aplicată pe spatele plicului şi, dacă ne uităm mai bine, vedem două mărci (de 1 leu şi de 2 lei), plus jumătatea verticală a unei a treia (de 30 de bani).

La data expedierii, tariful pentru o scrisoare simplă externă din prima treaptă de greutate era de 3 lei.
Care să fi fostrolul jumătății atunci? În opinia mea, jumătatea de marcă a fost utilizată doar ca o măsură de siguranță în plus, fiind aplicată exact pe marginea clapei plicului, iar întâmplarea a făcut ca oficiantul să o oblitereze cu ştampila de zi.

Concluzia vine de la o pată situată la celălalt capăt al plicului, precum şi de la cercul incomplet al ştampilei de zi din dreapta: probabil că în acel loc a existat cealaltă jumătate a mărcii de 30 de bani (sau poate a altei mărci, sau poate a fost doar o fâşie de hârtie gumată), anulată şi ea de către oficiant cu ştampila de zi, dar care jumătate (ori fâşie) s-a dezlipit şi a căzut, rămânând pe plic numai jumătatea de marcă din stânga.

Şi mă minunez iarăşi: ce frumoasă este filatelia! □□
Publicat de Max Peter la 20:46 0 comentarii

"Coală" care n-a trezit (aproape) niciun interes

Pe la începutul lunii a apărut pe eBay un fel de coală (sau fragment de coală) nedantelată al valorii de 5 bani din emisiunea "Expoziția generală" din 1906. La prima vedere, "coala" dădea impresia unui soi de coală de eseuri ori a unei probe de planşă. Ca în imaginea următoare (click pentru mărire).

Calitatea imaginii lăsa bine de dorit, dar după urmele de culoare de pe marginea inferioară şi de pe cea dreaptă s-a dat senzația unui soi de clişeu zincografic. Oricum, dimensiunea "colii" nu corespunde cu cea a mărcii definitive (care are 100 de exemplare, 10×10, nu 42, ca la această piesă).

Inițial nu am dat prea mare atenție ofertei cu pricina, uitându-mă aşa... mai "în diagonală" şi neobservându-i caracteristicile. Ea a ajuns să-mi atragă atenția abia după încheierea licitației din cauza prețului relativ mic pentru o formațiune de o asemenea mărime (click pentru mărire).

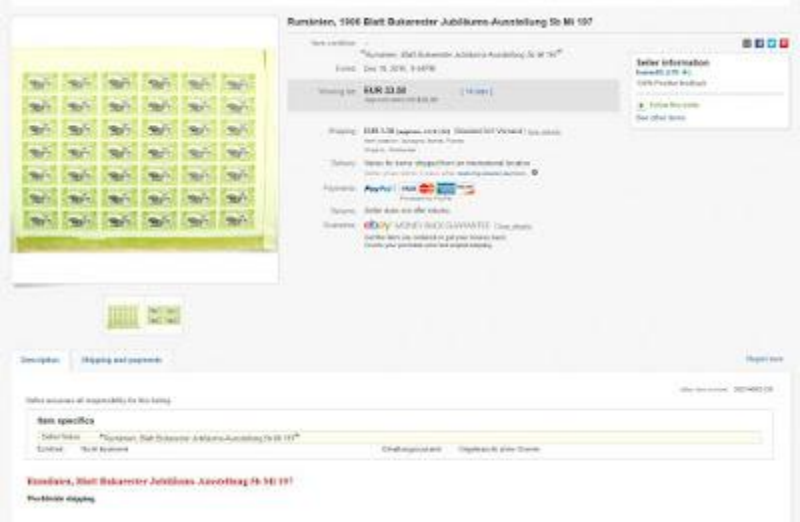

Privind mai cu atenție coala, am văzut că este nedantelată. Mi s-a aprins imediat beculețul şi am început să examinez cu mai multă atenție cea de-a doua imagine postată de ofertant (click pentru mărire).

Pentru că am o memorie vizuală bună (zic eu) şi pentru că am luat la puricat această marcă relativ recent aveam în minte caracteristicile desenului şi am observat un detaliu care parcă nu se regăseşte la marca definitivă: un mic punct alb sub litera "b" din colțul drept superior.

Aici (click pentru mărire) este aceeaşi imagine, dar cu săgeți care indică punctul cu pricina.

Mi-am adus aminte că am în biblioteca mea de imagini o fotografie a unui bloc oferit într-o altă licitație mai veche:

Am luat blocul din oferta noastră şi l-am suprapus peste blocul dantelat de mai sus:

Am ajustat lățimea mărcii din blocul nedantelat la cea a mărcilor dantelate, le-am aliniat şi am observat existența unei distanțe total diferite între clişee față de planşa mărcii originale.

Concluzia este singura logică. În opinia mea (şi fără să am piesa în mână) cred că cineva s-a jucat pe calculator ori chiar a dorit să fabrice un fals utilizând clişee (a doua variantă o iau în calcul datorită alinierii nu chiar perfecte a "clişeelor" din coala nedantelată; probabil că pe calculator alinierea ar fi fost mai bună).

Sfatul pe care vi-l dau şi la care revin întotdeauna este să deschideți bine ochii la ofertele pe care le găsiți pe internet.
Publicat de Max Peter la 20:25 0 comentarii

Nu ştiu cum a circulat

Înainte de a vă prezenta piesa la care doresc să mă refer îi rog pe cititori să îmi ierte pauza de la ultima postare până acum. Au apărut alte probleme de care a trebuit să mă ocup şi nu am reuşit să mai scriu pe blog.

Frunzărind licitațiile online am văzut cu ceva timp în urmă un plic din perioada timpurie a republicii, expediat din Valea lui Mihai în Statele Unite. Pe față, plicul poartă ştampilele poştale ale oficiului de expediție, iar pe verso există ştampile de sosire. Click pe imagine pentru mărire.

Cu toate acestea, pe plic nu se vede nicio urmă cum că ar fi existat vreodată şi vreo francatură. La acea dată (martie 1949) tariful par avion către SUA impunea aplicarea mai multor mărci.
În lipsa acestora însă nu-mi dau seama cum a circulat această trimitere până la destinație.

Probabil exista la acea dată o procedură care mie îmi scapă acum.
Publicat de Max Peter la 15:15 0 comentarii
miercuri, 7 decembrie 2016

Linii de culoare

Un corespondent al blogului aflat în străinătate m-a întrebat care este cauza liniilor de culoare marginale care se întâlnesc relativ des la mărcile emisiunii "Perle". Aceeaşi întrebare mi-a fost pusă şi de alţi colecţionari, cu ocazii diferite.

Am găsit o marcă ştampilată cu care pot explica mai bine cauza apariţiei acestor linii de culoare.

Pe latura verticală dreaptă se poate distinge o linie subţire de culoare. Ea reprezintă amprenta muchiei clişeului metalic, imprimată fără intenţia tipografilor. Că este aşa şi că nu este vorba despre un aşa-zis "spaţiu tipografic" (pe care l-am amintit în articole mai vechi, dar la alte emisiuni) o demonstrază ceea ce se poate distinge la ultima săgeată de jos. Neregularitatea care se vede reprezintă colţul clişeului mărcii noastre. Ea este continuată cu amprenta marginii clişeului învecinat, aflat dedesubt.

Ar fi bine să reţineţi (dacă vă pasionează studiul mărcilor mai vechi) faptul că toate mărcile din perioada 1872 - 1909 imprimate în tipar înalt (cu unele excepţii) au avut planşe de tipar confecţionate dintr-un număr de clişee mobile. La fel s-a întâmplat şi cu marca pentru ziare din 1911, precum şi cu mărcile Spic de grâu imprimate în culori schimbate (din emisiunea Moldova). La aceste mărci, "spaţii tipografice" pot apărea numai la marginile colilor (cel puţin numai acestea sunt cunoscute până în prezent).

Începând cu 1909 (mărcile din emisiunea Carol I tipografiate), uzualele Ferdinand şi toate timbrele de ajutor şi asistenţă imprimate în tipar înalt au avut planşe de tipar confecţionate din plăci de zinc pe care au fost multiplicate un număr de clişee

(de regulă câte 25). Numai la aceste mărci pot apărea amprente ale unor "spații tipografice" (sau "capete de cui" uneori) între mărci.
Publicat de Max Peter la 18:51 0 comentarii
sâmbătă, 3 decembrie 2016
Un Cap de bour dubios
Răsfoind licitațiile încheiate recent pe eBay, am dat peste o ofertă care - mie unuia - mi se pare dubioasă. Urmăriți capturile de ecran de mai jos (click pe imagini pentru mărire):

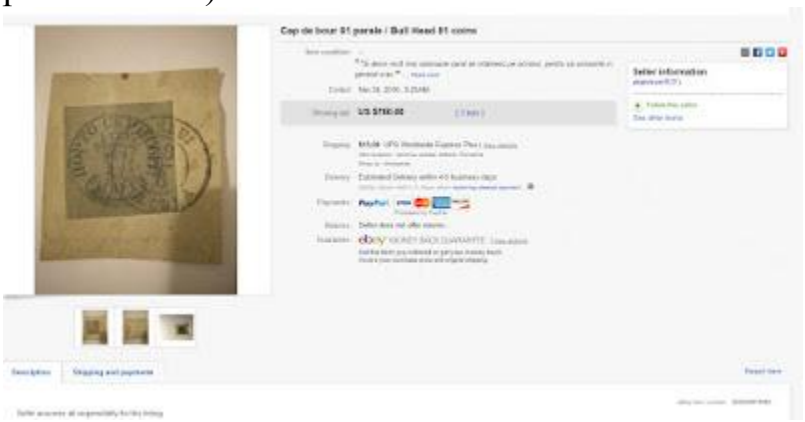

Descrierea detaliată este aceasta:

Evoluția bidurilor:

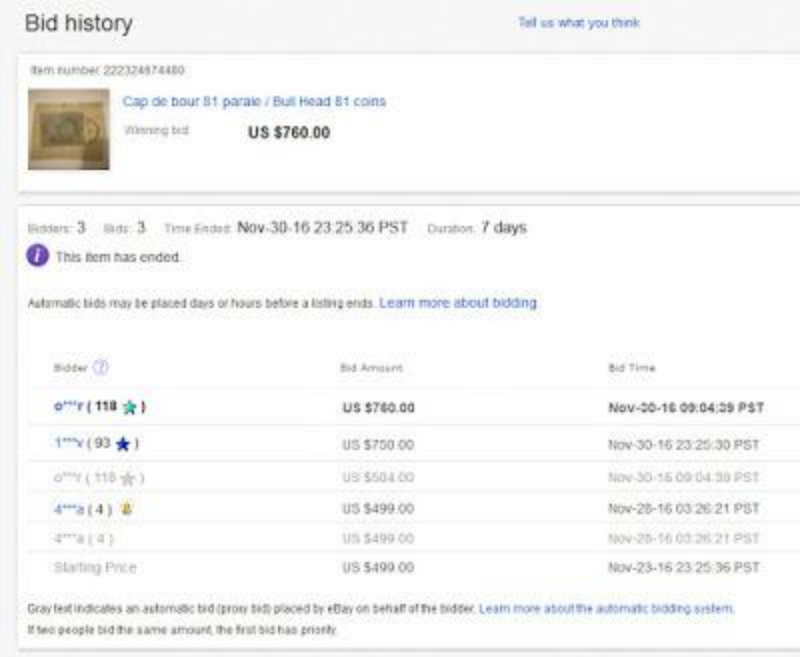

Bid history

Tell us what you think

Item number: 222324874480

Cap de bour 81 parale / Bull Head 81 coins

Winning bid: US $760.00

Bidders: 3 Bids: 3 Time Ended: Nov-30-16 23:25:36 PST Duration: 7 days

This item has ended.

Automatic bids may be placed days or hours before a listing ends. Learn more about bidding.

Bidder	Bid Amount	Bid Time
o***r (118)	US $760.00	Nov-30-16 09:04:39 PST
1***v (93)	US $750.00	Nov-30-16 23:25:30 PST
o***r (118)	US $504.00	Nov-30-16 09:04:39 PST
4***a (4)	US $499.00	Nov-28-16 03:26:21 PST
4***a (4)	US $499.00	Nov-28-16 03:26:21 PST
Starting Price	US $499.00	Nov-23-16 23:25:36 PST

Gray text indicates an automatic bid (proxy bid) placed by eBay on behalf of the bidder. Learn more about the automatic bidding system.
If two people bid the same amount, the first bid has priority.

Cu explicație de care nu ar mai fi nevoie:

Potrivit inventarului realizat de expertul Fritz Heimbüchler, ştampila biroului din Vaslui nu este cunoscută pe niciun exemplar de 81 de parale din prima emisiune.

Lăsând însă la o parte acest amănunt (nesemnificativ?), am "pus" peste fotografia postată pe portalul de licitații o amprentă a ştampilei WASLUI MOLDOVA (luată din cartea de ştampilografie a lui Dragomir Kiriac). Am potrivit diametrul amprentei la cel al ştampilei din fotografia postată de vânzător, suprapunând litera W peste cea din fotografie, Din păcate, ele nu se prea potrivesc.

De un Cap de bour original cu ştampilă falsă încă nu a auzit nimeni de la 1858 până astăzi.
Publicat de Max Peter la 17:06 1 comentarii

Ştampilă cu dublu rol

Am mai semnalat astfel de ştampile. Ele nu sunt rare, dar ori nu au fost semnalate, ori s-a trecut peste semnificația acestora fără a fi băgate în seamă.

Am dat recent peste un plic cu francatură Mihai uzuale obliterate cu o ştampilă cu dublu rol: şi ştampilă de zi, şi de serviciu.

Ştampila cu pricina are următoarea legendă: BUCUREŞTI I - DUPĂ PLECAREA CURSEI, având data 8 APR 946.

Ştiu că lucrează cineva la un catalog al ştampilelor româneşti şi m-am gândit că ar trebui să o menționez.

Publicat de Max Peter la 15:28 1 comentarii

joi, 1 decembrie 2016

Ce înseamnă studiul mărcilor poştale

N-am de gând să mai deschid vreo lecție. Doar mă minunam la ce anume îi preocupa pe specialiştii francezi în anul 1864!!!

Facsimilul din imaginea de mai jos reprezintă un articol publicat în revista denumită ca în antetul paginii. Editorul acestui perioadic a fost cunoscutul expert francez Arthur Maury.

Subliniez că articolul a apărut aşadar la numai 6 ani distanță față de punerea în circulație a Capetelor de bour. Cu amărăciune constat cât de departe suntem chiar şi astăzi. Fără alte cuvinte...

Click pe imagine pentru mărire.

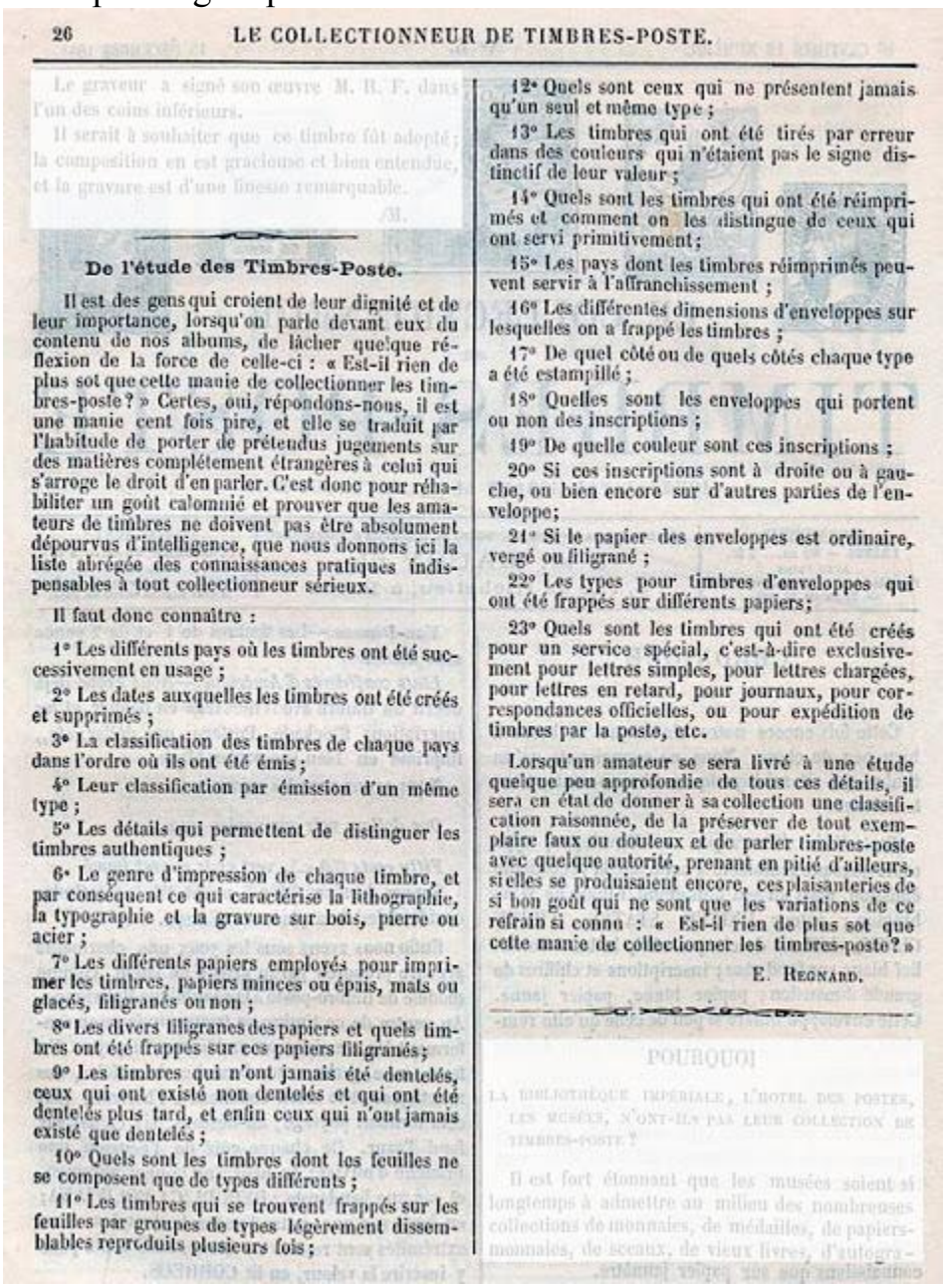

26 LE COLLECTIONNEUR DE TIMBRES-POSTE.

De l'étude des Timbres-Poste.

Il est des gens qui croient de leur dignité et de leur importance, lorsqu'on parle devant eux du contenu de nos albums, de lâcher quelque réflexion de la force de celle-ci : « Est-il rien de plus sot que cette manie de collectionner les timbres-poste? » Certes, oui, répondons-nous, il est une manie cent fois pire, et elle se traduit par l'habitude de porter de prétendus jugements sur des matières complétement étrangères à celui qui s'arroge le droit d'en parler. C'est donc pour réhabiliter un goût calomnié et prouver que les amateurs de timbres ne doivent pas être absolument dépourvus d'intelligence, que nous donnons ici la liste abrégée des connaissances pratiques indispensables à tout collectionneur sérieux.

Il faut donc connaître :

1° Les différents pays où les timbres ont été successivement en usage ;

2° Les dates auxquelles les timbres ont été créés et supprimés ;

3° La classification des timbres de chaque pays dans l'ordre où ils ont été émis ;

4° Leur classification par émission d'un même type ;

5° Les détails qui permettent de distinguer les timbres authentiques ;

6° Le genre d'impression de chaque timbre, et par conséquent ce qui caractérise la lithographie, la typographie et la gravure sur bois, pierre ou acier ;

7° Les différents papiers employés pour imprimer les timbres, papiers minces ou épais, mats ou glacés, filigranés ou non ;

8° Les divers filigranes des papiers et quels timbres ont été frappés sur ces papiers filigranés ;

9° Les timbres qui n'ont jamais été dentelés, ceux qui ont existé non dentelés et qui ont été dentelés plus tard, et enfin ceux qui n'ont jamais existé que dentelés ;

10° Quels sont les timbres dont les feuilles ne se composent que de types différents ;

11° Les timbres qui se trouvent frappés sur les feuilles par groupes de types légèrement dissemblables reproduits plusieurs fois ;

12° Quels sont ceux qui ne présentent jamais qu'un seul et même type ;

13° Les timbres qui ont été tirés par erreur dans des couleurs qui n'étaient pas le signe distinctif de leur valeur ;

14° Quels sont les timbres qui ont été réimprimés et comment on les distingue de ceux qui ont servi primitivement ;

15° Les pays dont les timbres réimprimés peuvent servir à l'affranchissement ;

16° Les différentes dimensions d'enveloppes sur lesquelles on a frappé les timbres ;

17° De quel côté ou de quels côtés chaque type a été estampillé ;

18° Quelles sont les enveloppes qui portent ou non des inscriptions ;

19° De quelle couleur sont ces inscriptions ;

20° Si ces inscriptions sont à droite ou à gauche, ou bien encore sur d'autres parties de l'enveloppe ;

21° Si le papier des enveloppes est ordinaire, vergé ou filigrané ;

22° Les types pour timbres d'enveloppes qui ont été frappés sur différents papiers ;

23° Quels sont les timbres qui ont été créés pour un service spécial, c'est-à-dire exclusivement pour lettres simples, pour lettres chargées, pour lettres en retard, pour journaux, pour correspondances officielles, ou pour expédition de timbres par la poste, etc.

Lorsqu'un amateur se sera livré à une étude quelque peu approfondie de tous ces détails, il sera en état de donner à sa collection une classification raisonnée, de la préserver de tout exemplaire faux ou douteux et de parler timbres-poste avec quelque autorité, prenant en pitié d'ailleurs, si elles se produisaient encore, ces plaisanteries de si bon goût qui ne sont que les variations de ce refrain si connu : « Est-il rien de plus sot que cette manie de collectionner les timbres-poste? »

E. Regnard.

Publicat de Max Peter la 18:23 2 comentarii
luni, 28 noiembrie 2016
Cineva a găsit o soluție originală pentru a scoate niște falsuri din circuit
Probabil sătul să se tot lovească de ele (ori poate din cauză că s-a păcălit cu așa ceva, nu se știe), falsuri ale mărcilor de binefacere "Mama răniților" din 1906 au fost supratipărite cu un mesaj de atenționare cât se poate de clar:

Falsurile supratipărite au fost oferite recent în cadrul unui lot pe un portal online. Una peste alta, cel care a aplicat supratiparul s-a ferit să continue comercializarea falsurilor, făcând în final un bine nesperat multor potențiali amatori care n-ar fi știut să identifice falsurile.
Publicat de Max Peter la 19:30 0 comentarii
duminică, 27 noiembrie 2016
Despre filigranele întoarse sau răsturnate la uzualele Spic de grâu
Am o scurtă observație referitoare la acest subiect, pe care am considerat necesar să o fac văzând care sunt subiectele căutate de internauții care au ajuns pe acest blog.

Povestea filigranelor PR de la emisiunea Spic de grâu este una lungă şi încurcată, tratată superficial de literatura filatelică românească din cauza lipsei unor studii mai elaborate. În general, ceea ce se găseşte sau se oferă pe piața locală sunt variante comune, care nu prea merită o atenție deosebită din partea colecționarului obişnuit. Mărci cu filigranul PR răturnat pot fi, chiar la aceeaşi valoare, ori foarte comune, ori rare. Dar acest statut depinde de mai mulți factori care nu sunt (deocamdată) descrişi în literatură.

Mă preocupă acest subiect de vreo 40 de ani şi încă descopăr combinații noi, nesemnalate, chiar şi după toți aceşti ani.

Ca element de studiu, la mărcile Spic de grâu cu filigran PR ar trebui luate în considerație trei caracteristici (pe care eu le consider importante) şi care necesită un nivel minim de specializare (fără de care un amator potențial se poate păcăli uşor):

- tirajul din care face parte marca (respectiv tipul de filigran PR şi natura hârtiei);
- planşa din care face parte marca (la toate valorile mici există mai multe planşe şi tipuri, chiar dacă ele nu sunt înscrise/descrise în cataloage);
- abia pe a treia treaptă intervine poziția filigranului, precum şi dantelura mărcii.

Atunci când întâlniți pe undeva oferită o marcă dintr-o valoare mică având filigranul răsturnat, sunt şanse mari ca respectiva marcă să fie una comună, dacă nu reuşiți să identificați după o simplă fotografie tirajul ori vreun tip deosebit. De aceea îi sfătuiesc pe amatori să nu se hazardeze în achiziții ale unor piese pe care nu le cunosc.

Sper ca într-un viitor nu prea îndepărtat să pun la dispoziția pasionaților un volum având ca subiect uzualele Spic de grâu.
Publicat de Max Peter la 09:43 0 comentarii
sâmbătă, 19 noiembrie 2016
Despre falsuri ale Capetelor de bour în presa filatelică din 1874
Este vorba de un scurt articol publicat în numărul din ianuarie 1874 al revistei Le Timbre-Poste (editată de Moens). Ca autor al unor falsuri timpurii, existente la acea dată, este nominalizat un oarecare M. Rosemblum, fost amploiat al poştelor la Iaşi.

LES FAUX TIMBRES DE MOLDAVIE.

Après les détails donnés dans ce journal sur les premières émissions de timbres de la Moldavie, les faux timbres de ce pays, choyés si longtemps des collectionneurs, avaient fini peu à peu par disparaître.

Les faussaires n'avaient pas pour cela renoncé à vendre leurs produits. Voulant relever leurs timbres de la tâche originelle et les rendre méconnaissables aux yeux des collectionneurs, ils cherchaient à compléter leur *œuvre*. Ces timbres viennent de reparaître prudemment, non plus, neufs, mais porteurs d'une marque d'oblitération qui leur donne un air

respectable. Cette marque imprimée en bleu, est ronde; elle porte les mots : *Galatz* 1 *Aug.* 55. Nous avons vu son application sur les timbres suivants. Il est probable que les autres valeurs existent aussi :

81 paras, pap. vergé bleu { 4e type décrit par le Dr Magnus. / 3e — de notre catalogue.

108 » pap. méraniq. rose { 2e type décrit par le Docteur. / 1er — de notre catalogue.

5 » noir sur blanc { 2e type décrit par le Docteur. / 1er — de notre catalogue.

Toutes les différentes marques d'oblitérations authentiques que nous avons vues sur les timbres de la première émission, sont rondes. Elles portent toujours en haut, le nom de la ville et en bas *Moldova*; au centre, le jour et le mois est indiqué en *chiffres. Il n'y a jamais d'année.* La fausse oblitération peut donc rassurer les collectionneurs, car elle leur permet de juger de la valeur du timbre. Le 5 paras émis en novembre 1858 est également oblitéré, 1er *août* 1855 ! !

Nous avons accusé jadis le bureau de poste de Jassy d'avoir contrefait les timbres de Moldavie et de les avoir vendus comme bons. Il paraît que cette spéculation est le fait d'un ex-employé des postes de Jassy, M. Rosemblum, lequel prétend avoir reçu les timbres de l'ex-Directeur des Postes de la même ville, M. Paratinkiewize. Il est donc probable que nous n'avons ici que la continuation des exploits du dit Rosemblum.

Se cuvine o precizare: tot circulă prin târg **noțiunea de "fals de epocă"**, în viziunea unora (deformată de altfel) asemenea falsuri de epocă având o oarecare valoare.

Ideea este una complet eronată, fiind menită să golească buzunarele fraierilor. Falsurile sunt tot falsuri, indiferent de când datează, iar cu excepția falsurilor Sperati (singurele creditate de experți cu o oarecare valoare, dar numai atunci când sunt alăturate originalelor), orice alte falsuri **nu au nicio valoare filatelică**.
Publicat de Max Peter la 20:20 2 comentarii
vineri, 18 noiembrie 2016
Ocupația germană în Primul Război Mondial - o descoperire recentă
La licitația Dr. Derichs Cologne planificată pentru luna decembrie a.c. se oferă o piesă deosebită a ocupației germane: marca tip Germania de 10 pfg. roz supratipărită cu "Gültig 9. Armee", dar nu orice piesă, ci una care prezintă supratiparul aplicat pe tirajul "Friedensdruck" al uzualei, nu pe cel ulterior, obişnuit pentru această emisiune.

Descoperirea este una nouă, varietatea fiind catalogată abia în ediția din 2016 a catalogului specializat Michel pentru Germania. Catalogul nu îi acordă nicio cotă varietății, în locul prețului fiind inserat simbolul "–".

Descrierea făcută piesei de către casa de licitație etse următoarea:

"Michel 1I - 10 Pfg. dunkelrotkarmin, Friedensdruck, linke obere Bogenecke in

postfrischer Luxus-Qualität mit Plattendruck-Oberrand, wobei auch die Bogenränder völlig postfrisch, ungefaltet und unbeschriftet sind. Diese Marke wurde erst vor kurzem durch uns entdeckt und nach Attestierung in den aktuellen Michel-Deutschland-Spezial (Auflage 2016) aufgenommen - eine sensationelle Neuentdeckung nach fast 100 Jahren. Neues Fotoattest Wasels BPP: "einwandfrei". (Im Michel nur mit " .-" verzeichnet, wobei die hier gezeigte Marke mit Plattendruck-Oberrand aus der linken oberen Bogenecke ohnehin einen Liebhaberpreis verdient - ohne Zweifel das beste erreichbare Stück dieser Marke.)."

Prețul de strigare la licitație pentru această marcă a fost stabilit la 2.400 euro. Rămâne să vedem care va fi rezultatul licitației.